

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI

HEBRAJAMS II DALIS

Pirmiausia noriu padėkoti kiekvienam iš jūsų, kurie gavote žinutę: „melstis už žmoną“. Ji labai, labai sirgo. Mes nežinojome, kas tai buvo, ir nežinome, kas atsitiko, tai tiesiog stiprus vėmimas, ir ji faktiškai buvo be sąmonės, ir karščiavo apie šimtą penkis, teko laikyti ją apklotą ledinėmis antklodėmis. Taigi...bet dabar jai viskas gerai. Karštis visiškai praėjo ir jai viskas gerai. Taigi, ji labai nusilpusi, manau, neteko maždaug dešimties svarų. Ji neturėjo...Ši vakarą ji prarijo savo pirmąjį kąsnį, nuo sekmadienio. Ir taigi, ji labai sirgo, ir mes pasitikėjome Viešpačiu dėl jos, ir Jis tiesiog ją išgydė. Taigi, mes mes norime pasakyti jums, kad jūs ir toliau melstumėtės, kad ji vėl atgautų jėgas.

³⁰⁴ Ir dabar, ši ateinantį savaitgalį, Viešpačiui leidus, aš turėsiu vykti į Majamį. Mano senas draugas, brolis Bosvortas, ruošiasi keliauti Namu, ir jam dabar jau beveik šimtas metų. Ir jis paskambino man, jis pasakė: „Broli Branhamai, atvykite pas mane nedelsdamas, aš noriu jums kai ką pasakyti prieš man išeinant“. Ir jis...Na, aš manau, jis nori pasimelsti už mane ir uždėti ant manęs rankas, prieš jam išeinant, žinote.

³⁰⁵ Ir aš—aš tikiuosi, užbaigti savo dienas su ta pačia reputacija, kaip F. F. Bosvortas. Iš visų vyrų, kuriuos pažįstu pasaulyje, iš visų vyrų, kuriuos kada nors sutikau pasaulyje, aš niekada nesutikau žmogaus, į kurį taip troškau būti panašus, kaip F. F. Bosvortas; aš turiu omenyje, kaip tarnautojas. Aš niekada negirdėjau nei vieno žmogaus, niekur, visame pasaulyje, kad būtų pateikę kokį nors kitą tvirtinimą apie F. F. Bosvortą, kaip tiesiog tikras - „krikščionis“, ir visa kita - „tikras brolis“.

³⁰⁶ „Išsiskyrimai po mūsų palieka pėdsakus laiko smėlyje“. Jis yra nuostabus brolis ir jis dabar jau tikrai garbaus amžiaus, beveik šimtas. Taigi jis—jis tiesiog iškeliauja Namu, štai ir viskas, ir jis man pasakė. Jis žinojo, kad išeina, ir tiesiog laukė. Jis pasakė, kad pats mieliausias jo gyvenimo laikas yra tiesiog dabar, kai jis tiesiog laukia, bet pasakė, kad jis žinojo, jog jis iškeliauja.

³⁰⁷ Aš pasakiau: „Šią savaitę aš turėčiau vykti į Mičiganą, broli Bosvortai“.

³⁰⁸ Ir jis tarė: „Gerai, tik neužsilaikyk ilgai, broli Branhamai, aš neišsilaikysiu ilgai. Aš vis labiau silpstu“.

³⁰⁹ Taigi, jis buvo man per daug artimas draugas, kad nenuvykčiau. Taigi, jeigu man teks ten skristi, aš—aš parsikrisiu

atgal ir galbūt sugrįšiu, bent jau sekmadienio vakarui; jei ne, na, tuomet man teks važiuoti, ir tai gali užtrukti šiek tiek ilgiau.

³¹⁰ Ir melskitės už brolių Bosvortą. Tiesiog melskitės, kad Dievas . . . ir kai Jis pasiims senąjį patriarchą, kad Jis tiesiog siųstų ugninį vežimą ir paimtų jį, suprantate. Aš myliu jį, jis man buvo kaip tėtis.

³¹¹ Kitas pagyvenęs žmogus . . . jis ir brolis Siuvardas. Man—man patinka pagyvenę žmones, aš—aš myliu juos. Ir senasis brolis Siuvardas, jis taip pat užmigo. Žinoma, brolis Siuvardas, aš nemanau, nebuvo toks jau senas, kaip brolis Bosvortas.

³¹² Ir melskitės už brolių Bosvortą. Viskas čia ne rožėmis klota, bet tai—tai . . . Jam reikia jūsų maldų, bet ne dėl kažko kito, išskyrus kaip jo . . . kad Dievas leistų jam išeiti ramybėje.

³¹³ Taigi . . . Ir tuomet mes taip pat norime prisiminti, kad rytoj, jei Viešpats panorės, mes laidojame vieną iš mūsų draugų iš šios bažnyčios, brolių Sol Coates. Jis buvo čia kelis kartus, daug metų dirbo pašte. Ir jis aną vakarą mirė Veteranų ligoninėje. Brolis Koks ir aš nuvykome jo aplankyti, ir jis buvo . . . gana silpnas. Ir dabar jis iškeliavo, krikščionis. Ir mes laidosime jį iš Coots Laidojimo Namų rytoj popiet pirmą valandą, brolis Nevilas ir aš. Dainuos Nevilo trio; ir mes paskirstysime tarnavimus, brolis Nevilas ir aš. Tai yra, aš nežinojau, kai mes ruošėmės, tiesiog kaip ir dėl Medos. Ir taigi, tuomet jo laidotuvės bus rytoj po pietų, pirmą valandą, Coots Laidojimo Namuose.

³¹⁴ Ir tuomet, penktadienį, antrą valandą, ponas Veeler. Mes vadinome jį Pod Veeler; jis yra, aš tikrai pamiršau, kaip jo teisingas . . . Ir, žinote, aš—aš tiesiog pamačiau tai laikraštyje ir nežinojau, apie ką tai buvo, kol aš nesužinojau. Jis daugelį metų buvo mūsų kaimynas, ir—ir jis tiesiog mirė. Aną vakarą jis buvo čia, prie bažnyčios, ir aš bandžiau įkalbėti jį, kad užeitų į bažnyčią. Aną vakarą, maždaug prieš tris savaites, stovėjo tiesiai ten, ir aš tiesiog bandžiau įkalbėti jį, kad užeitų į bažnyčią. Nes, aš nemanau, kad jis lankė bažnyčią ar turėjo koki nors tikėjimą, tačiau jis turi sūnų, kuris yra Baptistų pamokslininkas. Bet jis neturėjo jokio tikėjimo, kiek man žinoma, ir dabar jis iškeliavo susitikti su Dievu. Taigi tai bus penktadienį popiet, antrą valandą, Coots Laidojimo Namuose. Ir taip pat, brolis Nevilas ir kiti dainuos tose laidotuvėse.

³¹⁵ Ir taigi, jeigu kas nors iš jūsų norėsite dalyvauti tarnavimuose, tai bus rytoj antrą valandą, ar rytoj pirmą valandą. Aš manau, kad taip. Ar ne, broli? Ir antrą, dar vienas. Teisingai? Antrą, Coots Laidojimo Namuose.

³¹⁶ Ir taigi, sekmadienio rytą . . . Šeštadienį bus transliacija. Ir brolis Nevilas iki to laiko tikriausiai jums praneš, tiesiog kas . . . jeigu mes galėsime surengti išgydymo tarnavimą sekmadienio vakarą, arba kelintą valandą mes sugrįšime, jeigu aš skrisiu į—į Floridą aplankyti brolio Bosvorto. Aš tiesiog nežinau, kaip aš

paliksiu jį, tokį brangų seną draugą. Ir tikriausiai tai bus mūsų paskutinis susitikimas, jei Viešpats tai leis, šioje žemėje. Ir jis . . . Aš nežinau, ar galėsiu palikti jį iš karto ar ne; ir aš nenoriu jo palikti, bet, jūs žinote, kaip tai yra, jūs turite kitus dalykus, kuriuos jums reikia padaryti.

³¹⁷ Taigi, yra vienas pranešimas, kuri aš norėčiau pasakyti čia, kol mūsų yra ne tiek daug, ir žmonės, kurie yra mano draugai.

³¹⁸ Aš džiaugiuosi matydamas ten seserį Smith. Pirmą kartą pamačiau ją po gana ilgo laiko. Kaip jūs laikotės, sese Smith? Metai, tai bent, aš manau, kad paskutinį kartą mačiau jus . . . [Kalba sesuo Smith—Red.] Benton Harbore, aš tikiuosi apsilankyti ten kada nors. Tai puiku. Manau, kad paskutinį kartą aš mačiau jus laidotuvių tarnavime Luisvilyje. Ir aš labai gerai prisimenu seserį Smith. Kaip mes . . . Aš atvažiuodavau jos paimti sunkvežimiu, kai mes vykdavome į bažnyčią. Jis buvo išstepliotas gale akmens anglies degutu, sparnai trankėsi aukštyn ir žemyn, ir buvo šalta; ir aš viena koja lauke. O, tai bent! Nuo to laiko upe nutekėjo daug vandens, sese Smith. Taip, pone. Na, mes dėkojame Viešpačiui už tuos brangius prisiminimus, ir tebemylime Jį.

³¹⁹ Vienas dalykas, gal kam nors kils klausimas, aną vakarą . . . Aš kalbėjausi su broliu Fleeman čia, gatvėje. Ir kartais kas nors paklausdavo: „Kas verčia brolių Branhamą, kai tik baigiasi tarnavimas, tiesiog pakilti ir išeiti?“

³²⁰ Štai kas yra, tai tik mano žmona. Suprantate? Ir jeigu aš pradėsiu kalbėti, aš kalbėsiu pusę nakties, o ji dažniausiai sėdi ten viena. Ir štai kodėl aš skubu, kad galėčiau sugrįžti pas ją, suprantate, iki nakties; kadangi aš pradėdu kalbėti, aš kalbu per ilgai. Aš kalbėsiu apie *tai* pusvalandį. Aš tiesiog negaliu praeiti ir pasakyti: „Kaip *jūs* laikotės ši vakarą? Kaip *jūs* laikotės? Kaip *jūs* laikotės?“ Aš taip nedarau. Aš tiesiog sustoju ir pradėdu kalbėti; ir kas nors pradeda pasakoti apie ką nors, ir tuomet aš stoviu ten visą valandą. Suprantate? Ir štai dėl ko, ji sėdi ir laukia, ir taip toliau. Ir štai kodėl taip yra. Aš nenoriu, kad jūs pagalvotumėte, tarsi aš nenoriu susitikti su savo draugais ir paspausti jiems ranką, ir išreikšti mūsų draugiškumą ir taip toliau, bet tai buvo tiesiog štai toks atvejis.

³²¹ Taigi, dabar, visi melskitės už ligonius ir kenčiančius.

³²² Ir ponija Harvey turi šią problemą, su ja bus viskas gerai. Taip, pone. Ir aš nematau . . . Aš . . . Taigi, čia galbūt, kiek man žinoma, kažkur čia yra gydytojas. Ir jeigu aš klystu, stovėdamas ant šios pakilos, teatleidžia man Dievas. Bet aš tikiu, kad Dievas laikys tuos gydytojus atsakingus už tai, ką jie padarė tai moteriškai. Aš—aš tikiu chirurgija, aš tikiu vaistais. Žinoma, aš tikiu tuo. Aš manau, kad Dievas siuntė juos čia mums į pagalbą, lygiai taip pat kaip Jis siuntė mechanikus automobiliams ir taip toliau. Bet tą vargšę moterį, gydytojas paguldė ją ir pasakė: „Ji

buvo visiškai paveikta vėžio, ten nieko nebuvo galima padaryti“. Vargšė būrelio vaikų motina.

323 Aš nuėjau pas ją, ir bandžiau paaiškinti jai, kaip per malda. . . Ir—ir ji visai dar jauna moteris, maždaug dvidešimt penkerių. Ir kaip Dievas išgydė jos kūdikėlių, dabar jis vadinamas „stebuklingu kūdikiu“, vaikų ligoninėje nuo meningito. Ir mažylis buvo tokios baisios būklės, ir Viešpats iš karto jį išgydė. Jie, gydytojai, negalėjo to suprasti. Aš nuvykau pas ponią Harvey ir paklausiau: „Taigi, ponija Harvey, gydytojai atsisako jūsų?“

324 „Taip, pone. Tai. . .“

325 Ir jos vyras pasakė: „Taip, nieko negalima padaryti, ji visiškai paveikta vėžio“.

326 Aš pasakiau: „Na, dabar, tai ką mes norime padaryti - tai tikėti Dievu, kad Dievas išgydys. . . išgydys jus“. Ir aš pasakiau: „Kaip tai vyksta, vėžys gali ir neišnykti tuojau pat; bet jeigu mes melsimės, tuomet iš vėžio išeis gyvybė. Jūs galite dar sirgti kurį laiką ir—ir, - aš pasakiau, - jums gali iškart palengvėti“. Ir aš pasakiau: „Tuomet po kelių dienų jums gali pasidaryti dar blogiau, nei buvo“. Bet aš pasakiau: „Jūs turite nukreipti savo tikėjimą prieš vėžį“. Aš pasakiau: „Jei vėžys gyvens, jūs mirsite. Jei vėžys mirs, jūs gyvensite“. Ir aš pasakiau: „Dabar mes pasimelsime“.

327 Ir mes pasimeldėme, ir visi įrodymai, kuriuos mačiau, rodė, kad Dievas palietė moters kūną. Ir jai iš karto pasidarė lengviau, ji nuvyko pasimatyti su mano mama, ji aplankė kaimynus, (kai ji tiesiog buvo tokioje kančioje) neturėjo jokių skausmų. Ir tuomet, maždaug po trijų dienų, ji vėl susirgo.

328 Ir tuomet sužinojome, kad miesto valdžia pažadėjo, jog jie „apmokės gydytojo sąskaitą, jeigu gydytojai išoperuos tai“.

329 Ir dabar, jeigu aš klystu, Dieve, atleisk man. Bet jie paėmė tą jauną motiną, padarė ją „bandomuoju triušiu“. Jie paėmė ją ten ir išėmė iš jos pilvo netgi vidurius ir visa kita. Ir iš šlapimo organų ir iš žarnyno išvedė vamzdelius, išsikišusius iš šonų. Ir ji išbuvo ant operacinio stalo apie devynias valandas. Seselė pasakė: „Tai atrodė, kaip skerdykloje, jie metė jos vidurius iš vietos į vietą ir įstatė plastmasines kiaušides ir plastmasinius vamzdelius“. Gana atvirai, bet tai tiesa. Ir plastmasinį žarnyną ir panašiai, ir paliko šią moterį gulėti tokiam baisyame stovyje, vargšę motiną. Aš sakau, mano manymu, tie gydytojai kalti dėl žmogžudystės.

330 Ji pasakė jiems, ji pasakė: „Brolis Branhamas meldėsi už mane“. Ir pasakė: „Mes tikėsime, kad mūsų vėžys. . . kad vėžys yra miręs“.

331 Pasakė: „Aš turiu jums naujieną: „Jūsų vėžys gyvas““.

332 Kaip jis galėjo tai pasakyti? Tai buvo ant vidinių organų, joks rentgenas negali šito parodyti. Vėžys yra. . . Jūs negalite

pamatyti vėžio per rentgeną, tai pats kūnas, jūs negalite to pamatyti. Bieleka padaryti tik viena, tai išpjaustyti moterį ir supjaustyti ją į gabalėlius. Štai ir viskas. Taigi, tai vargšei motinai, aš tiesiog leisčiau jai išbandyti savo tikėjimą Dievu, užuot daręs iš tokio žmogaus „bandomąjį triušį“. Taigi, jei aš—jei aš esu neteisingas, jeigu—jeigu pas mane neteisingas motyvas, aš noriu, kad Dievas man atleistų, suprantate. Kadangi aš nenoriu, jog jūs galvotumėte, kad aš netikiu operacijomis ar netikiu gydytojais ir kitais dalykais. Viskas gerai. Bet aš manau, kad jūs turėtumėte žinoti, ką jūs darote, prieš įlįsdami į asmenį, o ne naudoti jį tik tokiam eksperimentui. Teisingai. Ir dabar, žinoma, ji negali išgyventi. Štai ir viskas. Jeigu ji gyvens, tai tikrai bus vienas iš didžiausių kada nors įvykusių stebuklų. Kai moteris pažiūrėjo ir pamatė, kad jos viduriai iš vienos pusės, o inkstams tenka dirbti iš kitos pusės, ji tiesiog *taip* nualpo, nualpo. . . Na, tai nebuvo. . . vargšėlė nualpo. Ir tiesiog maždaug dvidešimt dvejų ar dvidešimt penkerių metų motina, turinti tris ar keturis mažus vaikučius. Tai labiausiai apgailėtinas dalykas, kurį man teko girdėti savo gyvenime. Aš pasakiau: „Mano manymu, gydytojas yra kaltas dėl. . .“ Jeigu jis paėmė tą moterį tik dėl eksperimento, kadangi miestas ketino sumokėti už tai, tuomet tai neteisinga, neturėtų būti leidžiama.

³³³ [Brolis klausia, ar Dievas gali atstatyti moterį—Red.] Na, pasakysiu jums, broli, tai nėra neįmanoma. Ir tai—tai ne. . . Tai—tai įmanoma, ir taip pat tikėtina. Kadangi aš pažįstu žmogų, kuriam buvo nupjauta ranka, Kalifornijoje (jūs patys visi žinote, iš laikraščio), už kurį mes meldėmės, ir *ta* ranka buvo nupjauta iki *čia*, ji išaugo, ant jos dabar atsirado pirštai; per alkūnę, per riešą, per plaštaką, per delną, pirštų kaulų sąnariai vėl buvo ant pirštų, suprantate. Tai, aš manau, „*Tikėjimo Šauklyje*“, kiekvieną mėnesį. Netgi tuomet, kai jis *taip* ištiesė rankas, parodė, iki kur buvo nupjauta jo ranka, iki kurios vietos ji užaugo. Kiekvieną mėnesį, kaip tai vyksta, maždaug metus.

³³⁴ [Brolis vėl kalba—Red.] Žinoma, teisingai. Aš tikiu. . . Tai—tai—tai retas dalykas, suprantate, tai labai retas dalykas. Kartkartėmis aš išgirsdavau apie tai. Taigi, su broliu Bosvortu, vieną vakarą jis meldėsi už moterį. Ir aš turėjau vieną savo susirinkime. Bet pas brolių Bosvortą tai buvo akimirksniu; pas mane užtrukdavo kurį tai laiką, kad tai įvyktų.

³³⁵ Jis meldėsi už moterį. . . Taigi, aš skaičiau moters liudijimą. Turėjo vėžį, be nosies; nosis buvo visiškai išėsta. Ir kitą rytą moteris turėjo nosį. Taigi, aš žinau tai. . . Taigi, tai yra brolio Bosvorto, jo knygoje, pavadintoje „*Kristus Gydytojas*“, Aš manau, ar „*Džiaugsmo Teikėjas*“, viename. Taigi, tai yra moters liudijime, su jos vardu ir adresu. Ir ji turi kaimynus ir gydytojus, ir visa kita, kad įrodytų tai, kas įvyko.

³³⁶ Taigi, Mažoji Uola, Arkanzase, vieną vakarą kambaryje, aš ten meldžiausi. . . ne Mažoji Uola, bet Džonsbornas. Aš

meldžiausi. . . Aš pasakiau: „Aš pasiliksiu, kol pasimelsiu už paskutinį asmenį“. Aš aštuonias dienas ir naktis buvau ant pakylos, suprantate. Ir tuomet. . . per kambarį ėjo moteris, priėjo, laikė savo nosinaitę štai *taip*, ir aš pagalvojau, kad ji verkia. Ir aš pasakiau. . . O, manau, tai buvo antra ar trečia valanda ryto, Aš pasakiau: „Neverkite, sese, Dievas yra Gydytojas“.

³³⁷ Ji atsakė: „Aš neverkiu, broli Branhamai“. Ji patraukė ją; ji neturėjo nosies, suprantate. Gydytojai pasakė. . . Vėžys buvo išplitęs iki pat baltojo kaulo. . . jie parodė. Ir aš meldžiausi už ją, prašiau Viešpaties, kad išgydytų ją.

³³⁸ Ir maždaug po keturių ar penkių savaičių, aš buvau Teksarkane. Ir ten sėdėjo gražiai apsirengęs džentelmenas, jis paklausė: „Ar galėčiau tarti žodį, broli Branhamai?“

³³⁹ Kai tik jis priėjo prie pakilos, vienas iš tvarkos prižiūrėtojų bandė jį nutildyti. Aš pasakiau: „Na, pažiūrėkime“.

³⁴⁰ Jis paklausė: „Ar jūs atpažįstate šią jauną damą?“

³⁴¹ Aš atsakiau: „Ne, nepažįstu“.

³⁴² Ji pasakė: „Jeigu jūs pažvelgsite į šią nuotrauką, jūs atpažinsite“. Ir jis buvo dezinfekcijos darbuotojas Teksarkane, ir tai buvo jo motina su visiškai nauja išaugusia nosimi, tokios pat formos kaip buvusi.

³⁴³ Taigi, tai parodo, kad Dievas. . . Aš mačiau, kaip tai buvo padaryta. Taigi, Dievas gali tai padaryti dėl ponios Harvey. Ir aš meldžiu, kad Jis padarytų, nes vargšėlė nori gyventi.

³⁴⁴ Broli Tony, ar jūs turite ką nors?

[Broli Tony praneša apie išgydymą—Red.] Teisingai.

Amen. Amen. Taip, tai taip pat gerai. Taip, Jis tikrai tai padarys, Jis yra Gydytojas.

[Broli kalbasi su broliu Branhamu—Red.] Taip. Taip. Taip, broli. Amen. Žinoma. Taip.

³⁴⁵ Aš tikras. . . Na, aš tikiuosi, kad Dievas atstatys tai jums, sūnau, jūs galite pasiimti tai ir parodyti jam. Būtent taip. Tai dėl liudijimo Dievo šlovei, meldžiu, kad Dievas tai padarytų. O, Jis—Jis. . . Jeigu Jis yra Visagalis Dievas, Jis gali viską. Jeigu Jis negali padaryti, visko, Jis nėra Visagalis Dievas.

³⁴⁶ kažkas padarė mus tokiais, kokie mes esame, tokiu būdu, kokie mes esame, arba būtume turėję galvą kaip paukščio ar kažką panašaus, jeigu už mūsų nebūtų stovėjęs Meistras, kuris sukūrė kiekvieną iš mūsų su savybėmis, sukūrė ažuolą, tuopą, palmę, ir—ir skirtingumą tarp jų, kas—kas jie yra. Sukūrė mus ne su. . . vienus su kailiu ir kitus su plunksnomis, ir kitus su oda, kad jūs. . . Suprantate, tai—tai Meistras, stovintis už to, kuris—kuris valdo tai. Žinoma, Jis viską laiko Savo rankose. Ir aš žinau, kad Jis gali padaryti viską. Ir mes melsimės už tai, mes melsimės.

347 [Brolis kalbasi su broliu Branhamu—Red.] Teisingai. Mes turime. . .

348 [Sesuo Snaider sako: „Broli Bili, atsiprašau“—Red.] Taip, ponia, viskas gerai, tęskite. [Sesuo Snaider praneša, kad ji buvo išgydyta, kai praeitą sekmadienį brolis Branhamas meldėsi už ją.] Amen. Žinote, aš stengiausi prisiminti, sese Snaider, kartą, kai aš stovėjau čia, tame patepime, aš pagalvojau. . . aš pasakiau broliui Koks, Aš pasakiau: „Aš daugiau net nebandysiu pravesti tų išvalgumo susirinkimų bažnyčioje“. O, jūs nežinote, kaip tas šėtonas gelia man kai kuriais atvejais, sese. Kaip—kaip jis tai daro! Jūs žinote, kalbant man apie tuos išvalgumus.

349 Ir štai, atsitiktinai sužinojau, kad ponios Vud sesuo čia. . . Aš niekada nebuvau matęs nė vieno iš jų žmonių. Keletas iš jų per tą laiką buvo išgydyti, ir visi. . . Na, jūs žinote, tai didelis procentas tų žmonių, kurie buvo išgydyti. Ir po. . . Taigi, keistas dalykas: jos sesuo, kartą vakare aš vakarieniau su ja, prieš dvi savaites iki to, . . . O, tai buvo ten, kalnuose Kentuckyje, ir aš—aš tiesiog žinau, kad jos balsas buvo panašus į ponios Vud, o kambaryje nebuvo per daug šviesu. Ir šiaip ar taip, aš niekada nekreipiau į ją jokio dėmesio, aš daugiau kalbėjau su jos vyru, ji paruošė vakarienę. Ir mes išėjome, atsisėdome ir valgėme; ir sugrįžome vidun, aš pasikalbėjau su jos vyru, atsikėliau ir išvažiavau. Ir Dievas, Kuris yra mano aukščiausias Teisėjas, žino (stovint už šios sakyklos), aš niekuomet neatpažinau tos moters.

350 Ir tuomet, pasibaigus išgydymo tarnavimui, aš padariau kvietimą prie altoriaus nusidėjėliams, atgailauti. Ir ji buvo labai arogantiška To atžvilgiu; ir ji atgailavo ir atidavė savo gyvenimą Kristui, pakėlė savo ranką, kad atiduotų savo gyvenimą Kristui ir verkė. Po to, kai visas patepimas pasitraukė, padariau kvietimą prie altoriaus ir taip toliau. Ir tuomet aš atsitiktinai atsisukau, ir štai buvo regėjimas, ir aš pamačiau jos brolių; kuri buvo sesuo, tai buvo jo sesuo, ir juos kartu.

351 Ir aš pagalvojau, kad tai buvo Čarlio žmona, nes aš žinojau, kad anądien sėdėjau prie stalo, ten, Čarlio namuose. . . Jo žmonelė, maža smulkutė, Viešpats parodė man problemą, kurią ji turėjo. Ir nuo tos pačios valandos, Viešpats palietė jos kūną, tiesiog sėdint ten prie jos stalo. Tony, kur mes buvome ten, išėjome medžioti voveraičių. Ir Viešpats palietė jos kūną ir patraukė tą dalyką, kurią jai būtų tekę nešioti visą. . . likusį savo gyvenimą, patraukė nuo jos; tiesiog sėdint ten. Ir vargšė moteris visada valgydavo ten kitoje stalo pusėje, bet šiandien, ji tiesiog apėjo aplink ir pastatė savo kėdę, ir valgė tiesiai šalia manęs. Ji netgi nežinojo, ką ji daro. Jos vyras sėdintis štai *taip*, ir brolis Banks sėdi ten, ir mes kalbamės. Ir ji apėjo aplink, ir pasiėmė savo kėdę ir pastatė ją čia, šalia manęs. Ir tai buvo su tikslu, Viešpats tiesiog ten parodė regėjimą. Ir aš paaukiau jos vyrą, nes tai buvo moters problema, aš pradėjau pasakoti jam apie tai, kas nutiko. Jis pasakė: „Broli Branhamai, būtent taip ir

įvyko, būtent taip“. Ir ten jis papasakojo jai, ir Viešpats išgydė ją. Gerai.

³⁵² Ir tuomet aną vakarą, pasibaigus tarnavimui, ir ta kita sesuo, aš pamačiau šį jauną Čarlzą kartu su šia moterimi. Aš pagalvojau: „Tai tikriausiai jo žmona; bet jo žmona šviesiaplaukė, o ši yra tamsiaplaukė moteris“. Ir aš atsitiktinai pastebėjau, kad regėjimas perėjo štai čia į kampa. Ir ji sėdėjo ten, šluostėsi akis, ir Viešpats parodė regėjimą po to, kai ji buvo . . . kvietimas prie altoriaus . . . po to, kai baigėsi maldos tarnavimas, ligonių išgydymas, ir buvo paskelbtas kvietimas prie altoriaus, ir Dievas laukė, kol ji atgailavo ir atidavė savo gyvenimą Jam, o tada apsisuko ir išgydė ją. Ir ji turėjo . . . jos problema dėl ištinimo kamavo ją daugelį metų. Ir ji taip sulyso ir visa kita, kol net jos pėdos buvo susiraukšlėjusios ten, kur viskas nuo jos pasitraukė (nuodai) iš jos kūno. Ji jaučiasi geriau, nei kada nors jautėsi per daugelį metų, suprantate. Ir kaip Viešpats Savo nuostabia malone tai daro! Aš manau, kad tokia ir yra istorija; ar ne taip, sese Vud? Ir kaip Jis tai daro! Po . . . Ką sakote? [Sesuo Vud sako: „Praeitą savaitę ji neteko septynių svarų“—Red.] Septyni svarai per savaitę. O, Jis yra Dievas, ar ne?

³⁵³ Taigi, aš pasakysiu jums, dėl ko aš pasakiau broliui Nevilui . . . Aš pagalvojau, galbūt jis turi pamokslą šiam vakarui. Jis pasakė: „Ne“, - jis neturi. Ir aš čia turiu keletą klausimų, kurie liko, aš jaučiausi moraliai įpareigotas išeiti čia ir atsakyti į šiuos klausimus. Tuomet aš turiu dar du ar tris, iki kurių aš tikriausiai neprieisiu šį vakarą.

³⁵⁴ Aš noriu parodyti jums, kai kuriuos ką tik perdavė nuo pamokslininko. Brolis Nevilas ką tik, ar, Bileris ką tik atnešė juos man. [Brolis Branhamas atsako į sekančius aštuonis klausimus III dalyje, kaip klausimai 67 iki 74—Red.]

Ką simbolizuoja akmenys Apreiškimo 21:19 ir 20?

Paašikinkite keturis žvėris iš Apreiškimo 5 . . . Jis turi omenyje 6; tai ne Apreiškimo 5, tai 6, aš manau.

Ir kas yra tie dvidešimt keturi vyresnieji?

Ką reiškia skaisčiai raudonas siūlas Pradžios 38?

Kur siunčiamos dovanos, kas liečia dviejų liudytojų mirtį, Apreiškimo 11?

Kur bus šventieji po tūkstančio metų karaliavimo? Ir kokius kūnus jie turės?

Kaip mes teisime angelus?

Kokie bus plaukai angelų iš Pirmo Korintiečiams?

³⁵⁵ Kalbant apie gerus klausimus, tai keletas gerų klausimų. Aš tikriausiai neprieisiu prie jų šį vakarą, bet jei Viešpats panorės, aš pasistengsiu paimiti juos, kai kitą kartą mes prieisime prie šito.

356 Ši vakarą aš čia turiu keletą gana gerų; todėl dabar mes tiesiog pasimelskime ir paprašykime Viešpaties, kad mums padėtų, ir mes iškart pereisime prie jų per sekančias, ar, per trisdešimt penkias, keturiasdešimt minučių.

357 Dabar, palaimintas Dangiškasis Tėve, mes esame dėkingi Tau už viską, ką Tu dėl mūsų padarei. Ir, o, tai taip nuostabu, kaip ta Tavo malonė pasiekia mus. Dabar galvoju apie aną vakarą, ir tą vargšę mano draugę, o, tokią ligotą, ir Tu atėjai į veiksmo vietą. Nuo tos pačios valandos jos karščiavimas ėmė slūgti ir dabar jau visiškai praėjo. Aš dėkoju Tau. Ir... tiesiog meldžiu, kad Tu būtum su kiekvienu ir su visais, kas paprašė šį vakarą pagalbos. Ir mes gerai nežinome, ką tai reiškia, kol tai neateina į mūsų namus - nedidelė malda. O Dieve, kaip... koks—koks tikras Tu tampi. Tą valandą, kai gydytojas nueis ir pasakys: „Aš nežinau, aš niekada nemačiau nieko panašaus“, - ir tuomet Viešpats Jėzus ateina į veiksmo vietą.

358 O Dieve, Tu esi toks realus mums, ir mes tokie laimingi dėl šito. Mes meldžiame, kad Tu atleistum mums visus mūsų apsileidimus ir kvailystes. Ir, o, tiesiog prisimink mus, Viešpatie, kad mes esame žmogiškas kūnas tamsiame pasaulyje, tamsos, nuodėmės ir chaoso pasaulyje. Ir mes žvelgiame pro uždangą virš mūsų veidų, kaip tai buvo, ir mes matome ir žinome tik tai, ką matome ir žinome žmogiškai. Bet vieną dieną, kai ta uždanga bus pakelta, mes pamatysime Tave veidas į veidą ir pažinsime, kaip mes esame pažinti. Tai diena, kurios mes laukiame.

359 Mes meldžiame Tėve, dabar, kad Tu padėtum mums, kai mes stengsimės perduoti žmonėms Dievo Žodį, pagal jų prašymus. Patrauk nuo mūsų visas ligas. Mums reikia Tavęs, Viešpatie. Ir mes meldžiame, kad Tu suteiktum tai. Tebūna mums suteikta Tavo malonė, nes mes prašėme to Jėzaus Vardu. Amen.

360 Taigi, atsakant į klausimus, aš nesu geriausias šalyje, jūs žinote. Bet aš tiesiog atsakysiu tiek, kiek man žinoma.

361 Čia buvo vienas, į kurį aš pradėjau atsakinėti praėjusį vakarą, ir man teko sustoti:

60. „Viena Dvasia mes visi esame pakrikštyti į Kristaus kūną“. (Jūs visi prisimenate, kad tai buvo klausimas, prie kurio sustojau. Taigi, tai randame, žinoma, Pirmame Korintiečiams 12)... **Tuo metu, kai mes... priimame naują gimimą, tai įvyksta. Ar tai... Ar tai Šventosios Dvasios Krikštas, ar tai vėlesnis krikštas, ar tai pripildymas?**

362 Taigi, tai gana sudėtingas klausimas, kuriam galėtume skirti visą likusį laiką, ir šį vakarą, ir rytojaus vakarą ir taip toliau. Tai apimtų... tai—tai paimtų ir sujungtų visa Biblija kartu. Kiekviena Rašto vieta turi būti tinkamai susieta su kiekviena kita Rašto vieta Biblijoje.

363 Bet tiesiog bandant padaryti tai trumpai, aiškiai, kiek man žinoma, kaip tai padaryti, ne; kai jūs patikite Viešpačiu Jėzumi Kristumi, tuomet jūs turite naują gimimą. Kai jūs patikite Viešpačiu, jūs gaunate naują mąstymą, naują gyvenimą, bet tai nėra Šventosios Dvasios Krikštas. Suprantate? Jūs gaunate naują gimimą, kai jūs įtikite, jūs gaunate Amžiną Gyvenimą. Tai Dievo dovana, kuri jums duota per suverenią malonę, priimant dovaną, kurią Dievas jums duoda. „Kas—kas, klauso Mano Žodžio ir tiki Mane Siuntusį, turi Amžiną Gyvenimą“. Turi amžinąjį Gyvenimą; tai yra naujas gimimas, jūs esate atsivertęs, tai reiškia jūs esate „pakeistas“.

364 Bet Šventosios Dvasios Krikštas patalpina jus į Kristaus kūną, kuriame suteikiamos dovanos tarnauti. Tai nepadaro jūsų didesniu krikščioniu, tai tiesiog patalpina jus į kūną, kuriame yra dovanos. Suprantate? „Dabar, viena Dvasia, - (Pirmas Korintiečiams 12), - mes visi esame pakrikštyti į vieną kūną. Dabar, - sako Paulius, - yra įvairios dovanos, ir šiame kūne yra devynios dvasinės dovanos“. Ir šiame kūne. . . Jūs turite būti pakrikštyti į kūną, kad gautumėte vieną iš tų dovanų. Jos ateina su kūnu.

365 Bet taigi, kalbant apie Amžiną Gyvenimą ir buvimą krikščioniu, jūs esate krikščionis nuo tos akimirkos kai jūs įtikite. Taigi, tai ne apsimestinis tikėjimas, tai tikrai tikint Viešpačiu Jėzumi ir priimant Jį kaip savo asmeninį Gelbėtoją; jūs tiesiai ten gimstate iš naujo ir turite Amžiną Gyvenimą. Dievas įeina į jus.

366 Taigi, žiūrėkite, Amžinas Gyvenimas; Jėzus pasakė: „Kas klauso Mano Žodžio ir tiki Mane Siuntusį, turi Amžinąjį Gyvenimą ir nepateks į teismą, bet yra perėjęs iš mirties į Gyvenimą“. Tiesiog tada jūs esate naujas kūrinys. Tuomet Paulius sutiko keletą iš tų žmonių, Darbų 19. Jie ten turėjo pamokslininką, kuris buvo atsivertęs teisininkas, vardu Apolas. Ir Apolas buvo galingas vyras Raštuose, ir jis pagal Raštus įrodė, kad Jėzus buvo Kristus. Suprantate?

367 Taigi, žiūrėkite. Apolas per Žodį, įrodinėjo Žodžiu. „Tikėjimas ateina iš klausymo, iš Žodžio klausymo. Kas klauso Mano Žodžio ir tiki Mane Siuntusį, turi amžinąjį Gyvenimą“. Jūs supratote tai? Apolas, Žodžiu, įrodinėjo. Ir tie buvo krikščionys, jie buvo sekėjai, mokiniai. Ir Apolas Žodžiu įrodinėjo, kad Jėzus buvo Kristus. Ir jie labai džiaugėsi ir priėmė Žodį, nors žinojo tik Jono krikštą.

368 Ir kai Paulius keliavo pro aukštutines Efezo pakrantes, jis rado tuos mokinius ir paklausė „Ar jūs gavote Šventąją Dvasią *nuo tada*, kai įtikėjote?“ Suprantate?

369 Taigi, kai jūs tikite, Jėzus pasakė: „Jūs turite Amžiną Gyvenimą“. Tai naujas gimimas. Tai jūsų atsivertimas, pasikeitimas. Bet Šventosios Dvasios Krikštas yra Dievo

jėga, į kurią jūs esate pakrikštytas ir esate pavaldus šioms devynioms dvasinėms dovanoms, kad jos veiktų per jus; kaip pamokslavimas, evangelistai, apaštalai, pastoriai, pranašai, . . . ir visos kūno dovanos įeina į tai, kai jūs esate pakrikštytas į šį kūną. Ir tai . . . nepadaro jūsų didesniu krikščioniu, tai tiesiog pastato jus poziciškai į vietą, kad būtumėte tarnaujanti dvasia gyvojo Dievo Bažnyčioje. Dabar supratote tai? Matote?

³⁷⁰ Taigi, klausimas . . . Atsakykime tiesiog iš eilės, čia yra trys klausimai.

„Viena Dvasia mes visi esame pakrikštyti į Kristaus kūną“.

Tai tiesa, Pirmas Korintiečiams 12 atsakys į tai. Gerai.

Tuo metu, kai mes priimame naują gimimą, tai įvyksta? Ar kada?

³⁷¹ Štai ką jie nori sužinoti, taip . . . „Viena Dvasia . . .“ Ne. Ne. „Viena Dvasia mes visi esame pakrikštyti į vieną kūną“. Suprantate, naujas gimimas prasideda ne tada, naujas gimimas prasideda, kai jūs *patikite* Viešpačiu Jėzumi.

³⁷² Taigi suprantate, nėra . . . nėra nė vieno dalyko . . . Taigi, paklauskite. Ką jūs galite padaryti, išskyrus tai, kad tikėti? Ką dar jūs galite padaryti? Ką daugiau galite padaryti, nei tiesiog tikėti tuo? Pasakykite man vieną dalyką, kurį jūs galėtumėte padaryti. Nėra nė vieno dalyko, kurį jūs galėtumėte padaryti, išskyrus tai, kad tikėti Tuo. Taigi, jei kas nors ateina ne iš jūsų tikėjimo, tai nėra jūsų pačių veiksmas, tai Dievo veiksmas. Todėl . . .

³⁷³ Taigi, jeigu mes sakytume, kad kai jūs . . . Daug kartų aš mačiau, daugelį kartų žmonės priima „kalbėjimo kalbomis pirminį įrodymą“ - kaip Šventąją Dvasią. Ir kartais krato žmones ar tapšnoja juos, ir plekšnoja juos, sakydami: „Sakyk tai. Sakyk tai. Sakyk tai. Sakyk tai“. Jūs žinote, kartoti žodį vėl ir vėl: „Sakyk tai. Sakyk tai. Sakyk tai“. Suprantate, tai kažkas, ką jūs pats darote. Ir—ir—ir tai ne . . . tai nėra . . . tai—tai niekas. Jūs galite gauti kalbų sumaištį. Jūs galite gauti daugybę dalykų ir pojūčių. Bet jeigu kas nors ateina už jūsų asmeninio tikėjimo ribų, tai turi būti Dievo Dieviška dovana, duota jums. Suprantate?

³⁷⁴ „Ir viena Dvasia mes visi esame pakrikštyti į vieną kūną“. Teisingai, suprantate. Šventosios Dvasios krikštas yra kitas veiksmas nei naujas gimimas. Viena yra gimimas, kita - krikštas. Vienas suteikia jums Amžiną Gyvenimą, kitas - suteikia jums jėgą. Tai suteikia jėgą Amžinajam Gyvenimui, suprantate, veikti. Dabar jūs supratote tai? Gerai. Gerai.

³⁷⁵ Taigi, čia kitas, antras, geriausias iš tų, kurios aš turėjau tą vakarą:

61. Kur buvo Jėzaus Dvasia tris dienas, kai Jo kūnas buvo kape? Kur buvo Jo Dvasia?

376 Taigi, Jo dvasia, jeigu jūs seksite Raštus, . . . na, mes tiesiog galėtume pateikti daug vietų. Bet, man įdomu, kas turi Bibliją? Broli Stricker, jūs turite Bibliją? Gerai. Broli Nevilai, jūs turite? Atverskite man Psalmių 16:10. Ir kas dar? Sese Vud, ar jūs turite Bibliją? Na, broli Stricker, (gerai, bet kuris), jūs atverskite mane Darbų 2:27, Darbų 2:27.

377 Ir dabar, pirmą vieta, kai Jėzus mirė. . . Kai jūs mirštate, jūsų kūnas miršta. Žodis *mirtis* reiškia „atskyrimas“, tiesiog būti atskirtam nuo savo artimųjų. Bet čia Jis pasakė tai, Švento Jono 11-ame skyriuje: „Kas klauso . . .“ Ne. . . Atsiprašau; tai Švento Jono 5:24: „Kas klauso Mano Žodžių, turi Amžiną Gyvenimą“.

378 Jėzus pasakė Mortai, kuri atėjo Jo pasitikti, . . . Ji tarė: „Jeigu Tu būtum čia buvęs, mano brolis nebūtų miręs. Bet netgi dabar, ko tik Tu Dievo paprašysi, Dievas Tau tai suteiks“.

379 Jis pasakė: „Aš esu Prisikėlimas ir Gyvenimas“. Suprantate? „Kas tiki Mane, nors ir mirtų, bus gyvas; ir kiekvienas, kuris gyvena ir tiki Mane, niekada nemirs“.

380 Dabar—taigi, yra mūsų dalis, kuri nemiršta. Ir kaip aš dabar peržvelgiau Rašto vietas, visa, kas turi pradžią, turi pabaigą. Tai, kas neturi pradžios, tas neturi pabaigos. Todėl, kai mes priimame Kristų, Dievą, mes tampame Dievo sūnumis ir dukterimis, ir mūsų Gyvenimas yra toks pat nesibaigiantis kaip ir Dievo Gyvenimas yra nesibaigiantis; mes turime Amžiną.

381 Taigi, žodis *per amžius*, mes tai praėjome. Žodis *per amžius* yra „laiko tarpas“, per amžius *ir* (jungtukas) amžius. Ir mes čia sužinojome, kad tai turi—tai turi pabaigą, tiesiog kaip ir visos kančios, ir visos ligos, ir visas sielvartas, ir visa baudmė, ir pats pragaras turi pabaigą.

382 Bet Amžinas Gyvenimas neturi pabaigos, nes Jis neturėjo pradžios. Jis niekada negali mirti, nes Jis niekada nebuvo gimęs. Jis neturėjo dienų pradžios, Jis neturi laiko pabaigos. Taigi, vienintelis būdas, kaip mes galime gyventi Amžinai - tai gauti kažką, kas yra Amžina. Ir Dievas buvo; kol dar nieko nebuvo - buvo Dievas. Dievas niekada neturėjo nei pradžios, nei pabaigos.

383 Ir Dievas buvo ta didinga Dvasia. Mes vaizdavome Jį kaip septynias vaivorykštės spalvas, kurios dengia . . . Lankas iš tikrųjų dengtų žemę, jeigu jis nepaliestų žemės. Tai tik vanduo, esantis žemės išlinkimo rate, štai kas sudaro jį. Bet dabar, kadangi Dievas yra Amžinas, ir Jis buvo Tobulus: tobula meilė, tobula ramybė, tobulas džiaugsmas, tobulas pasitenkinimas. Visos tos septynios dvasios (kaip mes turime Apreiškime), jos išėjo; buvo sukurtos Dievo, buvo tobulumas. Visa kita, išskyrus tai, buvo kažkas, kas buvo iškreipta iš To.

384 Taigi, vienintelis būdas, kaip mes galime sugrįžti į tobulumą - tai sugrįžti su Tuo (tobulumu, kuris yra Dievas). Tada mes ateiname į tobulumą, tuomet mes turime Amžiną

Gyvenimą; be pabaigos, ar be—be nieko, tai tiesiog per amžių amžius Amžinas Gyvenimas.

³⁸⁵ Dabar jis kalba apie sielą. . . dvasią. Nes mes palaidojame savo kūnus, net pačio švenčiausiojo tarp mūsų, dėl šio kūno. Ir kūnas. . . Visų pirma, kai Dievas, Logos, kuris išėjo iš Dievo. . .

³⁸⁶ Arba, kaip aš perėjau tai, katalikai vadina Tai „Amžina Dievo sūnyste“. Kur, kaip aš jau sakiau anksčiau, šis žodis net neturi prasmės. Suprantate, negali būti Amžino sūnaus, nes sūnus turi turėti pradžią. Ir taigi, Jėzus turėjo pradžią, Dievas neturėjo pradžios. Suprantate? Bet Sūnus buvo. . . ne Amžina sūnystė, bet Sūnus, kuris pradžioje buvo su Tėvu, buvo Logos, išėjęs iš Dievo.

³⁸⁷ Ir tai buvo Dievo teofanija, kuri išėjo. Žmogaus pavidalas, kuris neturėjo tokių akių, kaip jūs matote; geresnį regėjimą. Jis neturėjo ausų, kaip jūs girdite, bet daug geresnę klausą. Suprantate, Tai buvo teofanija, kur visa ši vaivorykštė nusileido į teofaniją. Mozė matė Jį, kai Jis štai taip praėjo pro uolą. Jis pamatė nugaros dalį, pasakė „Tai atrodė kaip žmogus“.

³⁸⁸ Abrahamas matė Jį, kai Jis įžengė į žmogaus kūną ir valgė veršiuką, gėrė pieną, valgė sviestą. Abrahamas matė Jį, kai Jis tik įžengė, ir tuomet iš karto dingo. Mes sužinojome, kad mūsų kūnai sudaryti iš šešiolikos žemės elementų, jie tiesiog sujungti kartu. Ir Dievas sujungė juos kartu, ir į tuos kūnus patalpino du Angelus; Angelai, kurie stovėjo ir kalbėjo. Ir Angelai buvo žmonės vienu. . . ir tuo laiku.

³⁸⁹ Taigi, atkreipkite dėmesį, mes sužinojome, Melchizedekas buvo ne kas kitas, kaip Pats Dievas! Jis negalėjo būti niekuo kitu, nes Jis buvo Salemo Karalius, kuris yra Jeruzalė. Jis neturėjo nei tėvo, nei motinos; negalėjo būti Jėzus, kadangi Jis turėjo tėvą ir motiną. Jis neturėjo dienų pradžios, neturėjo gyvenimo pabaigos; yra tik Vienas, kuris tai turi - tai Dievas. Tai buvo Dievas, gyvenantis čia, teofanijoje. Suprantate? Atkreipkite dėmesį, Salemo Karalius.

³⁹⁰ Taigi, Dievas gyveno amžių bėgyje Savo žmonėse. Tai buvo Dievas, kuris buvo Dovyde, kur jis sėdėjo ant kalno, kaip atmestas karalius ir verkė. Ta pati Dvasia buvo apreikšta Jėzujė, Dovydo Sūnuje, Kuris buvo atmestas Jeruzalėje ir verkė.

³⁹¹ Juozapas, parduotas už trisdešimt sidabrinųjų, brolių nekenčiamas, mylimas tėvo, sėdėjo faraono dešinėje, ir niekas negalėjo ateiti kitaip, kaip. . . tik per Juozapą, trimitas nuskambėdavo ir kiekvienas klaupėsi Juozapui: tobulas Kristaus provaizdis. Tai buvo Kristaus Dvasia, gyvenanti per tuos žmones. Suprantate?

³⁹² Taigi, dabar čia, kai Jėzus mirė, tai buvo Dievas, pasireiškęs kūne. Dievas tapo žmogumi. Atpirkimo įstatymuose, vienintelis būdas, kuriuo žmogus galėjo išpirkti prarastą Izraelio paveldėtą turtą, jis turėjo būti giminaitis. Jis turėjo būti artimas giminaitis.

Rūtos Knyga nuostabiai tai paaikškina; ir jis turėjo būti giminaitis. Taigi, Dievas turėjo tapti žmogaus giminaičiu, kad žmogus galėtų tapti Dievo giminaičiu. Suprantate?

³⁹³ Jis savyje turi dvasią, žmogus turi, kai gimsta, nes tai prigimtinė dvasia. Tai pasaulio dvasia, tai šio pasaulio dievo dvasia. Jis tėra Adomo palikuonis.

³⁹⁴ Medis atgamina save. Augalija atgamina save. Gyvūnai atgamina save. Žmonės atgamina save. Jie yra originalaus kūrinio šalutinis produktas. Suprantate tai?

³⁹⁵ Taigi, dabar, kai žmogus gimsta, jis gimsta su jame esančia šio pasaulio dvasia. Štai kodėl jis turi gimti iš naujo. Nes ši dvasia atėjo iš tėvo ir motinos sąjungos, tai buvo pradėjimas lytiniu būdu ir absoliučiai negalėjo gyventi amžinai. Taigi, jis turi gimti iš naujo. Ir prieš tai, kai jis galėjo tai padaryti, Dievas turėjo nužengti ir padaryti jam kelią, kad jis galėtų gimti iš naujo; kadangi jis neturėjo būdo, kad išpirktų save, jis buvo be vilties. Jis ne . . . be vilties, be Dievo, be Kristaus, pasaulyje, prarastas ir pražuvęs. Jis—jis . . . jis nieko negali padaryti, kad išsigelbėtų. Jis . . . kiekvienas . . . Nesvarbu, ar jis buvo vyriausias kunigas, ar jis buvo vyskupas, ar jis buvo popiežius, kas jis bebuvo, jis kaltas lygiai taip pat, kaip ir kitas žmogus.

³⁹⁶ Taigi, tam prireikė Vieno, kuris nebuvo kaltas. Ir tas vienintelis Vienas, kuris nebuvo kaltas - buvo Pats Dievas. Ir Dievas turėjo nužengti ir tapti žmogumi (ir Jis atėjo Kristaus pavidale), kad priimtų mirties geluonį, ištrauktų mirties geluonį, kad išpirktų mus, kad mes . . . ne savo darbais ar savo gerumu (mes nė vieno neturime), bet, kad būtume išgelbėti per Jo malonę. Tuomet mes priimame Jo Gyvybę į šį mirtingą kūną ir dabar mes esame Dievo sūnūs ir dukterys, ir turime savyje Amžiną Gyvenimą. Mes esame Dievo sūnūs ir dukterys. Todėl Jėzus, būdamas gyvas . . .

³⁹⁷ Ir nė vienas žmogus, nesvarbu, koks nedoras ar koks geras, kai jis turi . . . kai jis palieka šią žemę, jis nėra miręs. Jis yra kažkur kitur. Bet jis turi gyvenimą, kuris išnyks, po to kai jis bus nubaustas pragare už savo darbus, jis . . . bet taigi, šis gyvenimas turės pasibaigti. Yra tik viena Amžino gyvenimo rūšis.

³⁹⁸ Taigi, mes praėjome tai. Jeigu žmogus gali būti nusidėjęs ir būti nubaustas amžinai . . . Jis negali būti nubaustas amžinai, nebent jis turi Amžiną Gyvenimą. Jeigu jis turi Amžiną Gyvenimą, jis yra išgelbėtas. Suprantate? Taigi, yra tik viena Amžino Gyvenimo rūšis, ir tai - *Zoe*, „Dievo Gyvenimas“. Ir jis negali pražūti.

³⁹⁹ Bet nedoreliai yra savo teismo laukimo vietoje (kančiose), kur jie (bus teisiami pagal kūne padarytus darbus) paskutiniąją dieną. Taigi, bet mes . . . Kai kurios žmonių nuodėmės eina prieš juos, kai kurios seka paskui juos.

400 Taigi, jeigu mes išpažįstame savo nuodėmes, Jis tiesiog atleidžia mums, todėl mums niekada nereikės stoti prieš Dievo teismą. Jūs supratote tai? Pažvelkite, Romiečiams 8:1: „Taigi dabar nebėra pasmerkimo tiems, kurie yra Kristuje Jėzuje“. Tai yra - Kristuje. Kurie perėjo iš mirties į Gyvenimą; suprantate, mes neturime pasmerkimo ir buvome Kristuje Jėzuje. „Kurie vaikšto ne pagal kūną, bet pagal Dvasią“. Suprantate? „Kas klauso Mano Žodžių ir tiki Mane Siuntusįji, turi Amžinąjį Gyvenimą“.

401 Ir jeigu aš buvau priimtas Kristuje, ir Kristus prisiėmė mano bausmę ir aš priėmiau Jo permaldavimą už mano nuodėmes, kaip Dievas gali mane teisti? Jis jau nuteisė mane, kai Jis nuteisė Kristų. Tada aš esu laisvas nuo teismo. „Tuomet, kai Aš pamatysiu Kraują, Aš praeisiu pro tave“. Suprantate?

402 Bet, taigi, su nedorėliu taip nėra. Jis eina į kančios vietą. Ir mes žinome, kad tai yra tiesa. Nedorėlis yra gyvas. Jis yra kančios vietoje. Jis yra ten, kur jis nežino. . . Štai kaip tie spiritistai ir mediumai iškviečia išėjusių žmonių dvasias, kažkokios išdaigos ir nešvankūs juokeliai, ir kiti dalykai, kuriuos jie krečia, jeigu kada nors matėte bent vieną iš jų. Gerai. Kodėl? Jie ne . . .

403 Pažvelkite į šią ponią Piper, prieš pasirodant mano straipsniui apie „*Donny Morton Stebuklas*“. Kiek iš jūsų skaitėte šį straipsnį? Taip, daugelis iš jūsų skaitėte, žinoma. Ir tai yra „*Skaitytojo Santraukose*“. Ar jūs atkreipėte dėmesį? Tiesiog prieš tai, išėjo ponias Piper, didžiausia spiritistė iš kada nors žinomų pasaulyje. Jos pasakojimui skirta dvylika puslapių. Ir per penkiasdešimt metų. . . Jie vežiojo ją po visą pasaulį, ir įrodinėjo moksliskai ir visa kita, kad „ji neabejotinai kalbasi su mirusiais, ir iššaukia tuos žmones“. Kas? Nė karto nebuvo paminėtas Dievo Vardas, jokios atgailos, jokio Dieviško išgydymo, nieko apie Tai, suprantate.

404 Vienintelis dalykas, kuris buvo, tai buvo paminėti tie žmonės: „Džonai, argi tu manęs nepažįsti? Aš esu Džordžas, kuris buvo *tam tikroje* vietoje, ir aš padariau *tai ir tai, ir tai ir tai*. Jūs prisimenate tą vietą, kur mes nuėjome ir padarėme tai?“ Suprantate, tai viskas, ką jie žino. Jie praužvę. Praeitį iš. . . Jiems—jiems neliko nieko kito, kaip tik teismas.

405 Kur medis pasvyra, ten jis ir krenta. Ir būseną, kurioje jūs mirštate. . . Štai kodėl aš nesutinku su maldomis už mirusius, suprantate, užtarimo maldomis ar—ar bendravimu su šventaisiais ir taip toliau. Pagal Dievo Žodį to negali būti. Nėra jokios naudos melstis už tuos, kurie išėjo. Su jais baigta. Jie. . . jie. . . Jie peržengė tą ribą tarp gailestingumo ir teismo. Jie arba atėjo prie malonės, arba pasitraukė nuo malonės. Jėzus taip pasakė, Švento Mato 16-ame skyriuje, Jis—Jis—Jis mokė šito; Morkaus 16-as skyrius, aš manau, kad taip. Turtuolis ir

Lozorius; joks žmogus negali pereiti per šią prarają, ir niekada nepereis! Stai taip. Suprantate? Taigi, viskas išspręsta.

⁴⁰⁶ Taigi, bet kai Kristus mirė, visa turėjo paliudyti, kad Jis buvo Kristus. Taigi, pereikime prie jūsų klausimo. Pirmas dalykas, žvaigždės atsisakė šviesti, saulė nusileido, mėnulis nebešvietė, žemė mėtė savo akmenis, Jam mirus. Ir Jis nusileido ir pamokslavo sieloms, esančioms kalėjime, kurios neatgailavo Nojaus ilgo pakantumo dienomis. Jis, jie turėjo atpažinti. Pažvelkite į tai! Ir jeigu čia šį vakarą atsitiktinai yra nusidėjėlis, pagalvokite apie tai minutėlę. Viena dieną ši Evangelija, kuria jūs girdite pamokslaujant tiesiog dabar, Ji bus jūsų liudytoju. Každur jums teks atsiklaupyti nežiūrint į tai, kas jūs esate. Tai gali įvykti po dešimt tūkstančių metų nuo šiandien, tai gali įvykti iki . . . ryte. Kada tai bebūtų, jūs atsiklaupsite kažkur ir jūs išgirsite tą pačią Evangeliją, kuri vėl bus jums pamokslaujama.

⁴⁰⁷ Nes po to, kai tos sielos pateko į kalėjimą, kurios neatgailavo, nei prie Henocho, nei pamokslaujant visiems kitiems, ir Nojaus . . . ir dėl Dievo ilgo pakantumo, kaip tai yra dabar, laukiant, kol ateis tas laikas. Ir Nojus, ir Henochas ir visi jie pamokslavo, o tie žmonės juokėsi ir šaipėsi iš jų. Ir jie buvo kalėjime, ir Jėzus nuėjo ir pamokslavo sieloms, kurios buvo kalėjime. Jis liudijo! Dangus liudijo, kad Jis buvo, žemė liudijo, kad Jis buvo, pragaras liudijo, kad Jis buvo!

⁴⁰⁸ Biblijoje pasakyta, kad tai . . . Dovydas, prieš daugelį metų, Psalmėse . . . Gerai, broli, jūs perskaitykite Psalmes, jei norite. Psalmių 16:10. [Brolis Nevilas skaito Raštą—Red.]

[Nes tu nepaliksi mano sielos pragare; ir neleisi savo Šventajam matyti sugedimo.]

⁴⁰⁹ Perskaitykite tą patį, broli, kur Petras pamokslavo, Darbų 2-as skyrius, 27-a eilutė. [Brolis Stricker skaito Raštą—Red.]

[Kadangi tu nepaliksi mano sielos pragare, ir neleisi savo Šventajam matyti sugedimo.]

⁴¹⁰ Perskaityk dvi eilutes, kurios aukščiau broli, kad jūs galėtumėte suprasti kontekstą.

[Nes Dovydas kalba apie Jį: „Aš visuomet matau Viešpatį priešais save, nes jis yra mano dešinėje, kad aš nesvyruočiau.“]

[Todėl džiūgavo mano širdis, ir linksminosi mano liežuvis; be to, ir mano kūnas ilsėsis viltyje:]

[Kadangi tu nepaliksi mano sielos pragare, ir neleisi savo Šventajam matyti sugedimo:]

⁴¹¹ Dabar perskaitykite sekančią eilutę.

[Tu man davei pažinti gyvenimo kelius; ir pripildysi mane džiaugsmu prieš savo veidą.]

412 Taip, atkreipkite dėmesį. Taigi, mano drauge iš Jehovos Liudytojų, aš norėčiau paklausti jūsų apie tai. Suprantate? Jeigu pragaras yra vieta, Hadas, Šeolas, kaip jums patinka tai pavadinti, jeigu tai užsibaigia kape, tuomet kodėl Jis pasakė: „Aš nepaliksiu Savo sielos pragare ir Aš neleisiu Tavo Šventajam matyti sugedimo“? Kaip apie tai? Suprantate?

413 Čia buvo Jo kūnas, kape; ir Jo siela buvo pragare, pamokslavo, gyva! Kaip dėl šito? Jis vėl buvo Savo teofanijoje. Jo siela buvo ten, su tais žmonėmis, kurie taip pat buvo teofanijoje. Ir liudijo jiems, kad jie „neatgailavo ilgo pakantumo laiku“.

414 Jis. . . Kitaip tariant, Jis pasibeldė į duris. Ir kai atsivėrė durys, ir visos tos sielos, kurios atgailavo, Jis pasakė: „Aš esu moters Sėkla. Aš esu Tas, kur Henochas čia. . .“ Ten, Rojuje, kitoje vietoje. Niekada nepamirškite šių trijų vietų, dabar: nedorėlių vietos, teisiųjų vietos ir paties pragaro. Suprantate?

415 Tiesiog kaip Danguaus trejybė, kaip: Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia. Kaip žvėries trejybė: netikras pranašas, žvėris, ir—ir žvėries ženklas. Ir visa tai, atminkite, visa tai yra trejybėje. Trejybė sudaro vieną - ištobulintą. Vieną - tobulą. Jūs esate tobulas, vienas trijuose: siela, kūnas ir dvasia; vanduo, kraujas ir nervai. Suprantate, kas jūs bebūtumėte, jums reikia paimti tris, kad padaryti vieną - tobulą. Paimkite tribriaunį stiklą ir nukreipkite į jį saulę, jūs gausite tobulą vaivorykštę. Suprantate, viskas, jūs turite turėti tris, kad padarytumėte vieną tobulą.

416 Ir taigi, atminkite, kai Jis mirė, Jis pirmiausia nuėjo ir pamokslavo sieloms, kurios nebuvo kalėjime. . . kurios buvo kalėjime, ir paliudijo, kad Jis buvo „moters Sėkla“. Jis buvo „Tas, kuri matė Henochas ateinantį su dešimtimis tūkstančių Savo šventųjų“. Jis turėjo paliudyti Raštus, kuriuos pamokslavo Nojus ir Henochas, ir teisieji, kad „Jis ir buvo Tas“. Visa turėjo atpažinti Tai!

417 Tuomet Jis įžengė į pragarą ir iš šėtono gavo mirties ir pragaro raktus.

418 Sugrižo į Rojų; ir išvedė Abrahamą, Izaoką ir Jokūbą, ir teisiuosius; ir prisikėlė (Mato 27), ir jie išėjo iš kapų ir įėjo į miestą, ir pasirodė žmonėms gatvėje. Aleliuja! Štai taip!

419 Taigi, bet Jo kūnas. . . Kol Jo siela buvo štai čia, liudydama pražuvusiems, čia apačioje, paima raktus iš šėtono, sugrižta ir atsiveda Abrahamą ir Izaoką; Jo siela gulėjo. . . Jo siela buvo ten, darydama visa tai, o Jo kūnas gulėjo kape. Štai kodėl Jėzus pasakė. . . Žmonės sako: „Na, kodėl Jėzus sako: „Per tris dienas, Aš prikelsiu, per tris dienas Aš prikelsiu“? Jis—Jis mirė penktadienio popietę, prisikėlė sekmadienio rytą“.

420 Bet žiūrėkite, tai buvo „per tris dienas“, jeigu jūs pažiūrėsite į žodyną. Nes Jis žinojo, kad Dovydas, po patepimu (po Šventosios Dvasios patepimu), pasakė: „Aš neleisiu Savo Šventajam matyti sugedimo“. Jis žinojo, kad tai priklauso Jam.

Jis žinojo, kad turėjo omenyje Jį. Jis buvo Dievo Šventasis, ir Jis žinojo, kad sugedimas prasideda po septyniasdešimt dviejų valandų. Kažkur per tas tris dienas Jis turėjo išeiti iš ten, nes Raštas negali neišsipildyti.

421 Ir kiekvienas Ten esantis pažadas priklauso man ir priklauso jums, tai yra mūsų!

422 Jis pasakė: „Jūs sunaikinkite šį kūną, ir Aš prikelsiu jį per tris dienas“. Nes Jiš pasakė: „Aš nepaliksiu Savo sielos pragare ir Aš neleisiu Savo Šventajam matyti sugedimo“.

423 Jis žinojo, kad per tris dienas tas kūnas išeis iš ten. Jis neišbuvo visas tris dienas. Ne, pone, Jis tikrai neišbuvo. Jis išbuvo tik nuo penktadienio popietės iki sekmadienio ryto, nė viena to kūno ląstelė negalėjo būti suardyta.

424 Ir Jis buvo miręs, ir balzamuotas, ir gulėjo . . . ar įvyniotas į audeklą ir paguldytas į kapą. Toje karštoje, pelkėtoje šalyje, užtektų tik kelių valandų, ir Jis būtų pradėjęs irti. Prasideda gan- . . . gangrena, jūs žinote, jo kūnas, jo nosis įkrenta ir visa kita, prasideda irimas; toje karštoje, drėgnoje šalyje. Ir jis būtų pradėjęs irti, nes tai buvo kūnas. Bet Jis žinojo, prieš tai ląstelei pradendant irti, kad Dievas pasakė per pranašą Dovyda: „Aš neleisiu Savo Šventajam matyti sugedimo“.

425 Kaip Jis paėmė Dievo Žodį ir gyveno Juo! Taigi, kiekvienas iš tų pažadų ten, kurie buvo susiję su Juo, Dievas išpildė kiekviena iš jų. Ir kiekvienas pažadas, kuris priklauso tikinčiajam - Dievas išpildys kiekviena Jo pažada. Amen. Tiesiog būkite užtikrinti, kad Tai yra Tiesa. Amen. Taigi, Jo siela . . .

Ar jūs manote, kad tai . . . Ne, atsiprašau. Kur buvo Jėzaus Dvasia per tris dienas, kai Jo kūnas buvo kape?

426 Jo Dvasia buvo pragare, apačioje, žemiausiose srityse; ir Jis prisikėlė. Ir aš čia galbūt pridėsiu nedidelį—nedidelį teiginį, kuris galbūt jums labai padės. Kai Jis prisikėlė, Jo . . . Kai Jis prisikėlė iš mirusių, Jis dar visiškai neužbaigė atpirkimo darbu. Teisingai. Jis turėjo viską sutvarkyti. Kaina buvo sumokėta, bet tas pragaros siaubas, tas kapo siaubas . . . Ir čia, kai Jis—kai Jis mirė, Jis tęsė toliau. Jis nenustojo veikti, kai Jis mirė, Jis toliau pamokslavo! . . . ? . . . Atleiskite už mano nekuklų elgesį, aš manau, bet Jis niekada nesiliovė!

427 Jūs niekada nemirsite! Jūsų kūnas galbūt ilsėsis kurį laiką, bet Dievas prikels jį, Jis pažadėjo, kad Jis prikels. Bet jūs negalite pražūti ne daugiau, nei Dievas gali pražūti. Teisingai. Pažvelkite, Jo . . . po to, kai Jis buvo miręs, kam . . . miręs mokiniams. Jis buvo užmigęs, kas ir buvo. Jie paguldė Jį miegoti; kaip Jis pasakė apie Lozorijų: „Aš eisiu jo pažadinti“. Dievas turėjo Jį pažadinti.

428 Pažvelkite, Jis tiesiog tęsė toliau, Jis toliau pamokslavo. Ir Jis pamokslavo sieloms čia, kalėjime. Nuėjo tiesiai į pragarą, gavo raktus iš šėtono. Sugrįžo atgal ir vėl pamokslavo Rojuje,

ir vėl prisikėlė trečią dieną. Keturiasdešimt dienų lankėsi pas apaštalus, o baigiantis keturiasdešimtai dienai pakilo į viršų; nes viskas, kas ant mūsų, prietarai ir visa kita . . . Jis pašalino visus prietarus, visas abejones ir Savo pakilimu nutiesė maldos liniją nuo žemės iki Šlovės. Pakilo ir atsisėdo Jo Didybės dešinėje. Nugalėtojas! Didysis Užkariautojas, absoliučiai. Mirtis negalėjo Jo sulaikyti! Pragaras negalėjo Jo sulaikyti! Žemė negalėjo Jo sulaikyti!

⁴²⁹ Kai Jis buvo čia žemėje, Jam buvo duota . . . Jis nuėjo į žemiausią miestą ir pas žemiausius žmones, ir buvo suteiktas žemiausias vardas. Štai ką Jam padarė žmogus. Jis nuvyko į Jerichą, žemiausią miestą. Mažiausias žmogus turėjo įlpti į medį, kad pažvelgtų į Jį. Štai kur žmogus patalpino Jį. Jis buvo kojų plovimo liokajus, pats prasčiausias darbas, kokį tik buvo galima duoti. Jis tapo žemiausiu. Ir Jis buvo vadinamas žemiausiu vardu, koks tik buvo duotas, *Belzebubas*, „demonų kunigaikštis“. Žmogus davė Jam patį žemiausią vardą, žemiausią vietą, ir pasiuntė Jį į žemiausio pragaro žemiausias sritis.

⁴³⁰ Dievas prikėlė Jį ir pasiuntė Jį į Aukščiausius Dangus, ir davė Vardą aukščiau visų vardų. Aleliuja! Na, Jis netgi turi apsidairyti, kad pamatyti Dangų. Tavo Sostas išaukštintas virš Dangaus dangų. Ir didingiausias Vardas, kuris kada nors buvo pavadintas Danguje ir žemėje, turi būti . . . susietas su Juo. Štai ką Dievas padarė Jam. Žmogus padarė Jį pačiu žemiausiu, o Dievas padarė Jį Aukščiausiu. Štai Jis buvo, nuo pačio žemiausio iki Aukščiausio.

⁴³¹ Jis tapo žemiausiu, kad Jis galėtų mus pakelti iki Aukščiausiojo. Jis tapo mumis, kad mes per Jo malonę taptume Juo, Dievo sūnumis. Štai kur Jis nuėjo. Amen! Tebūna palaimintas Jo Vardas. Jis padarė kelią, kad vieną dieną ir mes taip pat galėtume ateiti: „Kadangi Aš gyvenu, jūs taip pat gyvensite“.

⁴³² O, nenuostabu . . . Kai žmogus pagauna tą regėjimą, nebuvo dar žmogaus, kuris galėtų tai paaiškinti. Jie netgi bandė tai paaiškinti, prarasdami savo sveiką protą; ši puiki daina: „O, Dievo meilė, kokia turtinga ir tyra! Kokia neišmatuojama ir stipri!“ Ta paskutinė eilutė . . . ar, aš manau, pirma eilutė, tai yra: „Jei mes visą vandenyną užpildytume rašalu ir kiekvienas šiaudas žemėje būtų plunksna; . . .“ Jūs žinote, kur tai rado? Parašyta psichiatrinėje . . . ant psichiatrinės įstaigos sienos. Joks žmogus niekada negali paaiškinti tos Dievo Meilės. O, neįmanoma perteikti to, ką Jis padarė dėl mūsų. Tai bent, kaip jūs galite priskirti ten vieną nuopelną? Tai Jo malonė, nuo pradžios iki pabaigos. Aš buvau prarastas, pražuvęs ir bejėgis, nieko gero, nieko tame, ir Jis iš Savo malonės atėjo ir išgelbėjo mus. O, tai bent. Tai Jo . . . Tai mano Viešpats. Tai Jo meilė, tai Jo gerumas.

433 Taigi, mes turime apie septynias minutes ir apie penkiolika klausimų ir . . .

62. Ar jūs manote, kad yra teisinga moterims dirbti asmeninį darbą už bažnyčios ribų?

434 Taip. Tai tik klausimas, tiesiog . . . ne Rašto klausimas, bet . . . Žinoma, aš manau. Taip, pone, mes visi kartu esame darbininkai. Moterys turi savo vietas, ir tikrai jos darbuojasi. Taip, pone. Tiesiog atlikite visą tą asmeninį darbą, kokį tik galite ir Dievas palaimins jus už tai.

Gerai, dabar pažiūrėkime:

63. Prašau paaiškinti trejybę. Kaip gali Sūnus sėdėti Tėvo dešinėje, užtardamas . . . pas Tėvą, jeigu jie ne du asmenys?

435 Na, mylimas drauge, tai . . . tai—tai yra apreiškimas. Jeigu Jėzus pasakė: „Aš ir Mano Tėvas esame Viena“, tuomet kaip jie gali būti du? Suprantate? Taigi, jie ne du.

436 Kartą moteris paklausė manęs ir aš paaiškinau tai, pasakiau: „Jūs ir jūsų žmona esate—esate du, tačiau jūs esate viena“.

437 Aš pasakiau: „Bet, Dievas ir Sūnus yra skiriasi nuo to, suprantate“. Aš paklausiau: „Ar jūs matote mane?“

- Taip.

- Ar jūs matote mano žmoną?

- Ne.

438 Aš pasakiau: „Tuomet Tėvas ir Sūnus skiriasi; Jėzus pasakė: „Kai jūs matote Mane, jūs matėte Tėvą““. Suprantate?

439 Tėvas ir Sūnus . . . Tėvas buvo Visagalis Jehova (Dievas), gyvenantis palapinėje, vadinamoje Jėzumi Kristumi, kuris buvo pateptas Dievo Sūnus. Jėzus buvo Žmogus, Dievas yra Dvasia. Ir joks žmogus niekada nėra matęs Dievo, bet Tėvo viengimis paskelbė Jį. Jis buvo . . . Jis . . . Jo asmenybė, Jo esybė, Jo Dievybė, kad ir kas Jis buvo, Jis buvo Dievas! Jis buvo nei mažiau, nei daugiau kaip - Dievas. Tačiau, Jis buvo Žmogus. Jis buvo Žmogus, namai, kuriuose gyveno Dievas. Teisingai, Jis buvo Dievo buveinė.

440 Taigi, jeigu jūs norite kai kurių Rašto vietų apie tai: Broli Nevilai, jeigu jūs atverstumėte man Švento Morkaus 14:62. Ir sese Vud, jūs atverskite man Efeziečiams 1:20. Dar kas nors turi Bibliją? Na, pakelkite savo ranką. Sese Arnold, jūs turite ten gale? Gerai, atverskite man Darbų 7:55. Gerai. Morkaus 14:62, brolis Nevilas; ir Sese Vud - Efeziečiams 1:20; Darbų 7:55, sese Arnold.

441 Gerai, ar turite tai, broli Nevilai? Gerai, perskaitykite dabar. [Broli Nevilas skaito Raštą—Red.]

[Ir Jėzus tarė: „Aš esu: ir jūs pamatysite žmogaus Sūnų, sėdintį galybės dešinėje, ir ateinantį dangaus debesyse“.]

442 Gerai, dabar, pažiūrėkime į pirmąją frazę, Jėzus pasakė: „AŠ ESU“.

443 „AŠ ESU“. Kas buvo AŠ ESU? Niekada visame pasaulyje nebuvo žmogaus, kuris būtų galėjęs išaiškinti Tai. Netgi. . . jūs, kurie skaitote žodynus ir taip toliau, niekada nebuvo žmogaus, kuris būtų galėjęs tai padaryti. . . Tai yra J-v-h-u. Ir net hebrajų mokslininkai niekada negalėjo išstarti Tai. Tas degantis krūmas ten, tą dieną, kai Jis susitiko su Moze, Tai buvo J-v-h-u. Taigi jie ištarė Tai „J-o-h, Jehova“, bet Tai nėra „Jehova“. J-v-h-u, suprantate, niekas nežino.

444 Ir jūs sakote: „Na, Mozė negalėjo To suprasti“.

445 Jis paklausė: „Ką man pasakyti, Kas?“

446 Jis tarė: „Sakyk: ‚AŠ ESU‘ siuntė tave. AŠ ESU“.

447 Dabar žiūrėkite, AŠ ESU yra dabartinis laikas, ne „AŠ buvau“ ar „AŠ būsiu“, AŠ ESU. Taigi, Jis pasakė: „Tai bus atminimas per visas kartas: AŠ ESU“.

448 Pažvelkite dabar į Jėzų, stovintį čia tą šventės dieną. Jie pasakė: „Dabar mes žinome, kad esi pamišęs“. Teisingi žodžiai: „Esi pakvaišęs“. (*Pakvaišęs* yra „pamišęs“.) „Mes žinome, kad esi pamišęs. Tu esi samarietis, pas tave demonas“. (Švento Jono, 6-as skyrius) Ir jis pasakė: „Taigi, tu sakai, kad tu. . . matei Abrahamą, o tau dar nėra ir penkiasdešimt metų?“ (Jis galbūt atrodė šiek tiek vyresnis pagal Savo amžių, bet Jam buvo tik trisdešimt, bet Jo darbas). Pasakė: „Tu nori pasakyti, esi ne vyresnis nei penkiasdešimties metų žmogus, ir sakai: ‚matei Abrahamą?‘ Dabar mes žinome, kad esi pamišęs“. Suprantate?

Jis pasakė: „Prieš tai, kai buvo Abrahamas, AŠ ESU“.

449 „AŠ ESU“, Jis buvo didis AŠ ESU. Čia Jis vėl sako tiems žydams, suprantate, „AŠ ESU! Ir kai jūs pamatysite Mane, ateinantį galybės dešinėje. . .“ Ar taip?

450 Perskaitykite tai dar kartą, broli. [Brolis Nevilas skaito Raštą—Red.]

[. . . ir jūs pamatysite žmogaus Sūnų, sėdintį galybės dešinėje, ir ateinantį dangaus debesyse.]

451 Perskaitykite dabar savo, sese Vud. [Tuščia vieta juostoje. Sesuo Vud klausia: „Efeziečiams 1:20?“—Red.] Taip, ponia. [Sesuo Vud skaito Raštą.]

[Kuria jis veikė Kristuje, kai prikėlė jį iš mirusiųjų, ir pasodino jį savo dešinėje dangaus vietose.]

452 Gerai, perskaitykite savo, sese. Suprantate, Tai tiesiog tas pats. [Sesuo Arnold skaito Darbų 7:55—Red.]

[Bet jis, būdamas pilnas Šventosios Dvasios, idėmiai žiūrėjo į dangų, ir pamatė Dievo šlovę bei Jėzų, stovintį Dievo dešinėje,]

453 Taigi, matote, Jė-... Dievas negalėjo turėti didelės dešinės rankos, suprantate, ir Jėzus stovėjo Jo dešinėje. *Dešinė ranka* reiškia „valdžią“. Suprantate? Tiesiog, pavyzdžiui, kas jeigu—jei aš turėčiau visišką valdžią bažnyčioje, ar būčiau koks nors vyskupas ir brolis Nevilas užimtų mano vietą, jis bus mano dešinioji ranka. Suprantate, tai reiškia, kad jis... jis bus mano dešinėje.

454 Taigi, Jėzus yra Galybės dešinėje. Taigi, Jis taip sako, čia Efeziečiams, kai jis tai paaiškina, Jis yra Galybės dešinėje. „Visa valdžia Danguje ir žemėje, - (Jis pasakė, po Savo prisikėlimo), - yra atiduota į Mano rankas. Aš turiu visą valdžią Danguje ir žemėje. Todėl eikite ir mokykite visas tautas, krikštydami juos Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios Vardu, mokydami juos laikytis visko, ką Aš jums įsakiau; štai, Aš su jumis visada, iki pasaulio pabaigos“.

455 „Visa valdžia Danguje ir žemėje“. Kur tai... Jei ten, be Jo, yra dievas, jis yra bejėgis. Suprantate, negali būti kito Dievo. „Visos Dangaus ir žemės jėgos“ yra Jo rankoje. Taigi, suprantate, „Jis stovi dešinėje“, (kaip asmuo uždavė klausimą), nereiškia... .

456 Dabar pažvelkite, kūnas... Dievas yra Dvasia. Taip, kiek iš jūsų tai supranta? Pasakykite: „Amen“. Dievas yra Dvasia, Jėzus yra Žmogus ir Jėzus buvo Dievas, tapęs kūnu. Jėzus buvo... Mes niekada negalėjome pamatyti Dievo, suprantate, Jis yra Dvasia. Jūs negalite pamatyti dvasios. „Nė vienas žmogus niekada nėra matęs Dievo“. Joks žmogus negali pamatyti Dievo.

457 Ir leiskite man pasakyti tai: „Jūs niekada nematėte manęs“. Jūs niekada gyvenime nematėte manęs, ir jūs niekada nepamatysite manęs. Teisingai. Jūs matote šį kūną, kuris parodo šį asmenį, kuris yra čia. Taigi, šis kūnas neturi Amžino Gyvenimo, bet dvasia turi Amžiną Gyvenimą. Šis kūnas sugriš, bet jis vėl grįš į savo panašumą, tiesiog kaip kviečio grūdas patenka į žemę. Krikščionybė remiasi prisikėlimu, o ne pakeitimu. Prisikėlimas; tas pats Jėzus nužengė, tas pats Jėzus sugrižo. Jeigu jūs mirsite raudonplaukiu, jūs sugrišite raudonplaukiu; jeigu jūs mirsite juodaplaukiu, jūs sugrišite juodaplaukiu. Suprantate, tai yra prisikėlimas.

458 Kai jūs einate valgyti... Aš ne taip seniai paklausiau gydytojo, aš pasakiau: „Kodėl taip yra, kai man buvo šešiolika metų... Kiekvieną kartą, kai valgau, ar aš atnaujinu savo gyvybę?“

459 Pasakė: „Teisingai“.

460 Jūs priimate naujas—naujas ląsteles kiekvieną kartą, kai jūs... kūnas... ar maistas gamina kraujo ląsteles, ir ta kraujo ląstelė stiprina jus. Štai taip jūs gyvenate. Tuomet, kiekvieną kartą kažkas turi mirti, kad jūs gyventumėte. Kiekvieną dieną kažkas miršta: jeigu jūs valgote mėsą - karvė miršta; ar ką jūs valgote; ir žuvis miršta; ar—ar kvietys miršta, kad iškepti duoną;

bulvė miršta, jei pagaminote iš bulvės; ir . . . kiekviena gyvybės forma; jūs galite gyventi tik iš mirusios materijos.

461 Ir jūs galite gyventi Amžinai tik todėl, kad kažkas mirė: Jėzus. Ne todėl, kad jūs prisijungėte prie bažnyčios, ne todėl, kad jūs buvote pakrikštytas, ne todėl, kad jūs išpažinote Krikščionybę; kadangi jūs priėmėte Jėzaus Kristaus Gyvybę, kuri kraujavo . . . Kraujas, kuris buvo pralietas už jus, ir jūs priėmėte Jį kaip savo asmeninį Gelbėtoją.

462 Taigi, atkreipkite dėmesį, paklausiu šito. Štai ko aš noriu *jūsų* paklausti. Pažvelkite į tai, tai nuostabu. Galbūt aš jau mokiau apie tai čia anksčiau (aš nežinau); visur pamokslaujant, jūs užmirštate, ką jūs kalbėjote viename . . . tam tikrose vietose. Bet, kodėl tai, tuomet . . .

463 Taigi, aš manau, sesuo Smith . . . Aš nežinau, ar aš seniau pažinojau brolių Fleeman ar ne. Ir Tryphena, aš prisimenu ją, kai ji buvo maža mergaitė. Jūs prisimenate mane, kai būdavo . . . buvo nedidelis, žemo ūgio, apkūnaus sudėjimo; juodais garbanotais plaukais. Anksčiau aš užsiiminėjau boksu. O, aš maniau, kad esu madingas žmogus pasaulyje. „O, - pagalvojau, - nėra nė vieno, kuris galėtų įveikti mane. Ne, pone“. Bet aš—aš apsigavau dėl to, suprantate. Bet aš . . . Taigi, aš tiesiog pagalvojau: „O, tai bent“. Aš pagalvojau: „Jeigu jūs galėtumėte uždėti tai man ant nugaros, eičiau su tuo gatve“. Žinoma, man niekas netrikdo. Ir kiekvieną kartą, kai aš valgydavau, aš darydavausi vis stambesnis ir stipresnis. Kiekvieną kartą aš įdėdavau naują gyvybę . . . Aš valgiau kopūstus, bulves ir pupeles, ir mėsą, lygiai kaip aš tai darau ir šiandien. Ir aš visą laiką darydavausi stipresnis ir stambesnis. Ir kai man sukako dvidešimt penki . . .

464 Aš dabar valgau geriau nei tuomet, jūs visi mane pažįstate, žinote tai. Aš galiu dabar geriau maitintis, visi mes. Bet kodėl taip yra, broli Eagen, tuomet, jeigu aš vis dar valgau geresnį maistą, didesniu kiekiu, daugiau vitaminų ir visa kita . . . Ir kuo daugiau aš valgau, aš pamažu senstu. Ir dabar aš darausi pagyvenusiu, pakumpusiais pečiais žmogumi, praplikęs ir žilstantis, ir rankos raukšlėjasi, veidas susmukęs, pečiai nulinkę žemyn, rytais sunku atsikelti, ir . . . O, tai bent. Kodėl taip yra? Jeigu aš atnaujinu savo gyvybę kiekvieną kartą, kai aš valgau, kodėl tuomet taip yra?

465 Jeigu aš pilu vandenį iš ąsočio į stiklinę ir ji prisipildo iki pusės, o po to pradeda mažėti, vietoj to, kad daugėtų; ir kuo daugiau aš pilu, tuo greičiau ji tuštėja. Štai taip. Ir jūs negalite to moksliskai įrodyti, jeigu jums reikėtų. Ši Knyga yra vienintelis dalykas, įrodantis, kad Dievas yra paskyręs; tai paskyrimas, Dievas matė mus ateinančius.

466 Jūs, pagyvenę vyrai, ir jūs pagyvenusios moterys, galbūt kai kurie iš jūsų—jūsų vyrų ir jūsų žmonių, galbūt išėjo, tai nei—

tai nei kiek netrikdo. Aleliuja! Jie yra tiesiog anapus uždangos, laukia, neabejotinai, ir jie trokšta vėl būti su jumis. Teisingai, žinoma, jie ilgisi. Jie trokšta vėl būti kartu. Biblijoje pasakyta, kad taip yra, sielos po altoriumi šaukia: „Viešpatie, kiek ilgai?“ Suprantate? Jie nėra savo tinkamoje būsenoje.

⁴⁶⁷ Dievas niekada nesukūrė mūsų Angelais, Jis sukūrė mus vyrais ir moterimis. Mes visada liksime vyrais ir moterimis, kadangi mes esame paties Dievo intelekto kūrinys. Visada galime būti vyrais ir moterimis.

⁴⁶⁸ Bet ką tai daro? Suprantate, galbūt, jūs galvojate, tada kai jūs nuėjote prie altoriaus, jūs ir vyras, pasakėte, kad mes priimame vienas kitą, kad mes imame vienas kitą, būti teisėta žmona ir gyventi kartu šioje šventoje santuokoje, ir Dievo malonėje ir taip toliau, ir visas iškilmingas pasižadėjimas, kurį jūs duodate, ir jūsų pažadas, kurį jūs padarėte. Pirmas dalykas, žinote, pradedate pastebėti, jūs abu. Jis buvo tiesus ir žvilgančiais plaukais; ir mama tokia graži, rudomis akimis ar mėlynomis akimis ar kokios jos bebūtų. O, kaip jūs žvelgėte į ją. Jūs išeinatė, jūs pažvelgiatė į tėtį: „Taigi, ištiesink tuos pečius“; ir po kurio laiko jie vėl pradeda kuprintis. Mama pražils, įsimes artritais ir taip toliau. Ir po kurio laiko, ji išėjo, arba jis išėjo.

⁴⁶⁹ Kas tai buvo? Kai Dievas pamatė jus stovinčius ten, Jis pasakė: „Štai taip, būtent taip Aš ir noriu, kad jūs būtumėte. Gerai. Mirtie, tu ateik, bet tu negali jų paimti, kol Aš neleisiu tau“.

⁴⁷⁰ O, o, aš galvoju apie Jobą. Taip, Dievas žvelgė žemyn, Jobas žinojo, kad Dievas myli jį. (Ir atkreipkite dėmesį, jis negali jūsų paimti.) Jis pasakė: „Jis yra tavo rankose, bet neatimk jo gyvybės“.

⁴⁷¹ Ir tuomet, pirmas dalykas, žinote, jūs pradedate kūpintis, ir po kurio laiko jūsų jau nebėra. Kas atsitiko?

⁴⁷² Taigi, prisikėlime nebus nė vieno dalyko, kuris simbolizuotų mirtį. Ten negali būti nė vieno dalyko, simbolizuojančio šią žemę, kas. . . Suprantate, jūs atėjote Dievo valia, jūs turėjote gyvybę. Tuomet įėjo mirtis, pasiimdama jus. Valgant tą patį maistą ir visa kita, geriant tos pačios rūšies vandenį, viską; bet mirtis įėjo. Bet paveikslas jau sudėliotas. Aleliuja! Prisikėlime jūs vėl būsite gyvi. Ir ten nebus mirties, nei kažko panašaus į mirtį, nei senatvės, nei luošų ar dar ko nors. Nemirtingi, mes būsimė panašūs į Jį, amžinai tobuli. Aleliuja. O, aš. . . Tai priverstų šūkauti kiekvieną, ypač kai jūs sulaukiate mano amžiaus.

⁴⁷³ Mano amžius, aš manau, kai jūs galvojate apie tai, daugiau nei bet kada. Jūs tiesiog keičiate atvaizdą, suprantate. Tai. . . Jūs pradedate stebėtis: „Apie ką visa tai? Ką aš padariau?“ Aš žvelgiu atgal, galvoju: „Tai bent! Na, kur visa tai dingio, Viešpatie? Štai aš, keturiasdešimt aštuonerių metų, dar dveji metai, man bus pusė šimto. Fju! Aš tik. . . Tik pažvelkite į tas

kelias sielas, kurias aš laimėjau; aš noriu laimėti dar milijonus ir milijonus“. Dieve, padėk man.

474 Man darosi gėda netgi grįžti namo atostogoms. Pagalvojus: „O, derlius subrendo, o darbininkų nedaug. Milijonai nuodėmėje ir gėdoje miršta kiekvieną dieną, paklauskite jų kvietimo“. Naktį einu miegoti ir girdžiu, kaip tie vargšai pagonys šaukia ten, šalyje. Kaip jie tūkstančiais traukė paskui mane ir—ir stovėjo ten oro ooste, kur jie turėjo turėti miliciją, kad sulaikytų juos, tik kad išgirstų pasakojimą apie Jėzų Kristų.

475 O čia mes galime prašinėti, ir skelbti laikraštyje, ir visa kita, ir turėti pačias geriausias vietas jiems atsisėsti, geriausią pramogą su puikiu dainavimu, jie ateis ir: „*A-h-h-h!* Na, manau, kad tai buvo gerai, nors tai nepriklauso mano tikėjimui“.

476 O, tai bent, kiek—kiek—kiek ilgai tai gali tęstis? Tai ne... tai neteisinga. Ir čia mes išmetame šimtus milijonų tonų maisto į šiukšlių dėžes, o tie žmonės mielai priimtų tai. Jie yra tokie pat žemės kūriniai kaip ir mes. Tai bent, mes... Na, tai negali ilgai tęstis.

477 Gerai, dabar, Kas yra Tėvas? Tėvas ir Sūnus yra Viena. Žiūrėkite, Pirmame Jono 5:7, Ten pasakyta: „Yra trys, kurie liudija Danguje, Tėvas, Žodis (kuris yra Sūnus)... Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia: šie trys yra Viena“.

478 „Yra trys, kurie liudija žemėje, tai vanduo, kraujas ir Dvasia“. Tai trys elementai, kurie išėjo iš Kristaus kūno. Jie perdūrė Jo šoną: ištekėjo vanduo, ištekėjo Kraujas, „Į Tavo rankas Aš atiduodu Savo Dvasią“. Štai taip, tai yra trys elementai. Šie trys nėra viena, bet jie *sutaria* viename.

479 Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia; Pirmas Jono 5:7, sakoma: „Šie trys yra Viena“.

480 „Vanduo, kraujas ir Dvasia *sutaria* viename“. Ne Vienas, bet *sutaria* viename. Taigi, Tėvas... Ir vienintelis dalykas, kurį kūnas galėtų padaryti, kai Dievas gali pamatyti Save, kad per bausmę, kurią patyrė šis kūnas, yra susikirtimas... sankirta, tiesiai ten, suprantate. Štai kada Jis mato tą Kraują, stovintį tarp Jo ir teismo. Čia yra Jo Žodis, pasakytas: „Tą dieną, kurią jūs valgysite, tą dieną jūs mirsite“. Ir Jėzus čia pasakė: „Aš... Bet Aš užėmiau jų vietą, - suprantate, - Aš užėmiau jų vietą“.

481 Prisimenate mano pasakojimą praeitą vakarą, kur aš mačiau tą regėjimą, dėl tos amoralios moters, kuri buvo toje patalpoje? Ir aš smerkiau ją, pasakiau: „Dieve, kodėl tu nesusprogdini tos vietos?“ Tuomet Jis parodė *man*, suprantate. Ir aš priėjau prie jos ir papasakojau jai, kas nutiko.

Dabar, tai yra mano paskutinis klausimas.

64. Ar jūs manote, pagal Raštus, kad žydai bus... priims Kristų prieš pat Bažnyčios Paėmimą?

482 Aš—aš—aš tikrai tikiu, kad Bažnyčios Paėmimas. . . Tai yra mano asmeninė nuomonė, suprantate. Ir jeigu mes turėtume laiko, mes paimtume tai, bet dabar jau yra—yra po devintos. Pažvelkite, aš tikiu, kad žydai priims Kristų per Jo antrąjį Atėjimą. Taigi atminti, kad tas asmuo žinotų tai, mūsų akys buvo apakintos, ar jų akys buvo apakintos, kad mes galėtume gauti savo regėjimą. Kiekvienas žino, Raštai kalba apie tai. Ar ne taip? Paulius kalba mums, kad mūsų. . . kad mes buvome apakinti. . . jog žydai buvo apakinti, kad mes galėtume priimti Kristų. Suprantate? Ir mes esame laukinis alyvmedis, kuris per įsūnystę yra iškiepytas į medį.

483 Taigi, čia mano nuomonė, aš tiesiog pateiksiu jums. . . Jie klausia manęs: „Ar jūs manote. . .?“ Taigi, štai kaip aš galvoju, kad tai įvyks. Aš nežinau. Kad ir kas tai bebūtų, aš esu tikras, kad per Dievo malonę ir iš Jo malonės mes būsime ten; suprantate, iš Jo malonės, kas tai bebūtų. Aš galbūt negalėsiu to suprasti, bet tai, ką aš manau. Aš tikiu, kad mes esame laiko pabaigoje. Aš tikiu, kad Pagonių laikotarpis baigiasi tiesiog dabar. Aš tikiu, kad mes artėjame prie pabaigos.

484 Ir taigi, žydai; čia buvo du dalykai, kurie visada buvo žydams nepalankūs: Jie buvo akli, jie negalėjo to matyti; ir kadangi pagonys, dėl vieno dalyko, daugelį kartų. . .

485 Aš kalbėjau su žydu Benton Harbore, sese Smith, ir jūs žinote, ką jis man pasakė? Ten, vienoje iš tų Izraelio. . . iš Izraelio vietų ten. Šis klausimas apie aklo žmogaus išgydymą. Ir jis pasakė: „Jūs negalite padalyti žydu į. . . Jūs negalite padalyti Dievo į tris dalis ir pateikti Jį žydui; padarydami Jį Tėvu, Sūnumi ir Šventąja Dvasia“. Pasakė: „Jūs negalite to padaryti su žydu, mes nesame stabmeldžiai“. Pasakė: „Mes tikime į vieną Dievą“. Suprantate?

486 O jūs imate ir padarote tris Dievus: Dievas Tėvas, Dievas Sūnus ir Dievas Šventoji Dvasia; jūs tikrai apakinate žydą tiesiog ten, kadangi jis geriau žino. Jis geriau žino nei tai. Tai padaro jus stabmeldžiu, tokiu tikru, kaip ir yra stabmeldystė, jūs turite tris dievus. Jūs turite pateikti jiems tą pat Dievą, tai ne trys dievai, tai trys to paties Dievo tarnystės. Suprantate, Dievas tarnavo Tėvystėje, Jis tarnavo Sūnystėje, ir dabar Jis tarnauja Šventosios Dvasios laikotarpyje. Tai tas pats Dievas.

487 Štai kodėl mums buvo pavesta krikštyti Tėvo, Sūnaus, Šventosios Dvasios Vardu; kadangi, ne vardu. . . *Vardu*, ne vardai; ne vardais, ar Tėvo vardu, Sūnaus vardu, Šventosios Dvasios vardu; bet: „Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios Vardu“. Suprantate, pripažįstant tą patį Dievą, kuris yra Kristus. Suprantate, štai kas Tai, kitaip ir negali būti. Suprantate? Ir Raštas. . .

488 Ir—ir tuomet, jeigu mūsų apreiškimas yra klaidingas, vadinasi, Petras ir kiti apaštalai mokė neteisingai; kadangi

kiekvienas asmuo Biblijoje buvo pakrikštytas Viešpaties Jėzaus Kristaus Vardu. Nė vienas asmuo niekada nebuvo pakrikštytas į „Tėvą, Sūnų, Šventąją Dvasią“, tai yra Katalikų doktrina. Aš galiu jums tai įrodyti jų pačių žodžiais, jų pačių žodynais ir visa kita. Tai Katalikų mokymas, o ne—o ne Biblijos doktrina. Ir joks žmogus . . .

489 Netgi Anglijos karalius buvo pakrikštytas Jėzaus Kristaus Vardu. Praėjus maždaug šešioms šimtoms metų po paskutinio apaštalo mirties, kai tuomet ji dar net nebuvo vadinama Anglija, ji vadinosi „Angelo Žemė“. Štai iš kur tai kilo, pavadinimas. Jis buvo pakrikštytas Jėzaus Kristaus Vardu.

490 Tai, kas paskatino jį atsiversti, buvo mažas žvirblelis. Kai . . . Jei aš galiu prisiminti, ne Šventas Andželo. Koks dabar buvo jo vardas? Agabus, Šventas Agabus, aš manau, kad taip, aš dabar nesu tikras dėl šio vardo. Bet, šiaip ar taip, jis nuvyko ten, ir jie turėjo keletą iš jų . . .

491 Jie vadino juos angelais, kadangi žmonės ir asirai ir taip toliau buvo tamsaus gymio, ir tie anglai turėjo ilgus, baltus, garbanotus plaukus, šviesiaplaukiai, anglosaksai, žinote, mėlynomis akimis. Ir jie pasakė: „Jie atrodė kaip Angelai“, ir taigi jie pavadino tai „Angelų Žeme“.

492 Ir Viešpaties tarnas nuėjo ten ir pamokslavo jų karaliui, ir jie sėdėjo prie didelio, atviro židinio. Aš ne taip seniai skaičiau istoriją apie tai. Ir mažas paukštelis įskrido į šią šviesą ir išskrido atgal, ir karalius uždavė klausimą: „Iš kur jis atskrido ir kur jis nuskrido?“ Suprantate? „Jis atskrido į šviesą, ir mes pamatėme jį, ir jis vėl sugrįžo į tamsą. Ar ne tokiu keliu eina žmogus?“ - jis pasakė.

493 „Bet kas jis buvo, prieš jam patenkant čia?“ - paklausė pamokslininkas, suprantate. Tai pagavo karalių; ir kitą rytą jis ir jo namiškiai buvo pakrikštyti Jėzaus Kristaus Vardu. Teisingai.

494 Tuomet kas? Pirmas žmogus, kuris kada nors buvo apšlakstytas ar pakrikštytas koku nors būdu „Tėvo, Sūnaus, Šventosios Dvasios“ vardu - buvo Katalikų bažnyčioje. Pirmasis kada nors įvykęs apšlakstymas buvo Katalikų bažnyčioje. Pirmą kartą pradėjo lieti Katalikų bažnyčioje. Protestantų bažnyčia visada krikštydavo . . . Biblijoje, apaštalai, panardinant į Jėzaus Kristaus Vardą. Visur. Tiesiog suraskite nors vieną vietą, kur tai buvo kaip nors kitaip, suprantate.

495 Taigi, tame, šiuo didingu laiku, žydai negali . . . Aš paklausiau to rabino, aš pasakiau: „Rabi, ar jums būtų sunku patikėti pranašais?“

496 Jis atsakė: „Aš tikiu pranašais“.

497 Aš paklausiau: „Izaijo 9:6, ką jis norėjo pasakyti: ‚Sūnus mums gimė?‘ Apie ką jis kalbėjo?“

498 Jis pasakė: „Jis kalbėjo apie Mesiją“.

499 Aš paklausiau: „Tuomet, ar gims Mesijas?“

500 - „Taip, Jis turi gimti“.

501 Aš pasakiau: „Tuomet, jeigu Jis turi gimti, Jis turi... Jis turės motiną“.

502 „Taip, Jis turi turėti motiną. Ir Jis taip pat turi turėti tėvą“, - jis pasakė.

503 Aš tariau: „Absoliučiai. Ar jums būtų sunku patikėti, kad tai ne... tas Dievas Didysis Jehova, Kuris perskyrė Raudonąją jūrą, negali pagimdyti šio Kūdikio per nekaltą prasidėjimą?“ Suprantate? Štai taip.

504 Jis pasakė: „Bet jūs negalite padaryti iš Jo trijų dievų“.

505 Aš atsakiau: „Jis nėra trys dievai“. Aš paklausiau: „Koks bus Mesijo ryšys su Dievu?“

506 Jis tarė: „Jis bus Dievas“.

507 Aš pasakiau: „Dabar jūs supratote tai. Taigi, jūs supratote - Jis yra Dievas“. Būtent taip.

508 Tuomet jis bandė man pasakyti, tarė: „Na, tas žmogus buvo vagis, tas Jėzus iš Nazareto. Jis buvo vagis“.

509 Aš paklausiau: „Rabi, kaip Jis galėjo būti vagis?“

510 „Na, - jis pasakė, - jūsų pačių Raštuose pasakyta, kad: „Sabato dieną Jis nuėjo į javų lauką ir pasiėmė javų““.

511 Aš tariau: „Taigi, Rabi, jūs žinote geriau... daugiau apie Raštą nei tai. Jūsų pačių Raštas sako, kad tai yra teisėta: „Yra teisėta, žmogui eiti ir valgyti tiek grūdų, kiek jis nori, bet neleistina įsidėti į savo maišą ir išsinešti“. Jūsų paties įstatymas, Rabi“.

512 Ir jis pastovėjo ten šiek tiek, jis—jis—jis patikėjo tuo, kadangi jis—jis paliudijo. Jis tarė, po kurio laiko, jis paklausė: „Na, dėl—dėl ko Jono akys...“ Paklausė: „Kaip jūs tai padarėte?“

513 Aš atsakiau: „Jėzaus Kristaus Vardu“.

514 „A-a“. Jis—jis nežinojo; pasakė: „Na, jūs negalite padalyti Dievo į tris dalis“.

515 Aš tariau: „Jis buvo Jehova, apreikštas kūne, Rabi. Jis... Štai kuo Jis buvo, Jis buvo Jehova kūne. Jo Paties žmogiškas vardas, tai buvo atpirkimo Vardas, kadangi nėra duoto kito vardo po Dangumi, kuriuo žmogus galėtų būti išgelbėtas, tik per tą žmogiškąjį atpirkimo Vardą: Viešpats Jėzus Kristus. Teisingai. Jis buvo Dievas, Jis yra Dievas, Jis amžinai liks Dievu, būtent taip, Viešpats Jėzus Kristus“.

516 Taigi, aš tikiu, kad Pagonių bažnyčia greitai... Pagonių bažnyčios kūno užbaigimas. Durys tarp... Jėzus pasakė, Mato 24, (aš paimsiu minutėlei šią Rašto vietą), Jis pasakė: „Jie mindžios Jeruzalės sienas, kol pasibaigs pagonių laikas“.

517 Dabar žiūrėkite. Tai buvo duota mūsų Viešpaties Jėzaus, Mato 24, kad žydai būtų patraukti iš paveikslo. Danielius pasakė, grįžtant prie senųjų pranašų, jis pasakė, kad bus dar septyniasdešimt savaičių, skirtų žydams. Ir Mesijas ateis (Kunigaikštis) ir pranašaus septyniasdešimties savaičių viduryje, kas buvo septyneri metai, viduryje Jis bus nužudytas. Pažvelkite, kaip tai buvo tobula, Jėzus pamokslavo kaip tik tris su puse metų ir buvo nukryžiuotas. Bet yra trys . . . Tai pereina tiesiai į šį kitą klausimą čia. Yra trys su puse metų, kurie dar skirti jiems, žydams. Turi būti.

518 Taigi, jeigu jūs paimsite Apreiškimo 7-ą skyrių, Jonas matė šimtą keturiasdešimt keturis tūkstančius užantspauduotų žydų, iš dvylikos Izraelio giminių. Suprantate, ką aš turiu omenyje? Dar anksčiau turi įvykti, iš to kas vyksta.

519 Dabar pažvelkite, kaip tai nuostabu, prieš mums užbaigiant. Stebėkite, kaip—kaip tai juda. Taigi, tie žydai buvo aptemdyti.

520 Taigi, tie žydai čia, dauguma iš jų čia, tiesiog yra . . . jūs žinote kaip yra, jie turi pasaulio turtus. Ir jie tiesiog—tiesiog pinigų žmonės, ir su tuo nieko nepadarysi, suprantate; ir labai arogantiški, abejingi, ir nenorintys klausyti. Bet, tai ne tie, apie kuriuos Jis kalbėjo, jeigu jūs atkreipsite dėmesį.

521 Dabar, pagonys . . . Taigi, žiūrėkite, tiems žydams dar liko trys su puse metų. Taigi, Jėzus pasakė, kad Jeruzalės miestas bus mindžiojamas pagonių, kol Pagonių laikotarpis . . . (Taigi, jūs, žmonės, kurie netikite į laikotarpius, kaip apie tai?) . . . Kol pasibaigs Pagonių laikotarpis. Ir kai baigsis Pagonių laikotarpis (pagonių laikas pasibaigs), tuomet miestas bus gražintas žydams. Ir Jėzus, tęsdamas, pasakė, kad kartą . . . Pasakė: „Kai jūs išeinate ir matote figmedį, išleidžiantį savo pumpurus ir visi kiti medžiai išleidžia pumpurus, - pasakė, - jūs žinote, kad vasara arti“. Pasakė: „Taip pat, kai jūs matote vykstančius šiuos dalykus, žinokite, jog laikas jau arti, prie durų; ir iš tiesų Aš sakau jums, kad ši karta nepraeis, kol visa tai išsipildys“.

522 Taigi, jie laukė šito toje kartoje: „Štai apie ką Jis kalbėjo“. Visai ne!

523 Paklauskite! Jis pasakė: „Kartą, kuri matė figmedį, išleidžiantį savo pumpurus“. Dabar žiūrėkite, Jis pasakė: „Figmedis ir visi kiti medžiai“. Taigi, kitais žodžiais, „Tuo metu bus visuotinis prabudimas“. Taigi, pažiūrėkite šią pranašystę, kaip ji veikia ir tiesiog tobulai susiderina. Dabar žiūrėkite. „Visi kiti medžiai išleidžia savo pumpurus - atgyja“. Medis, kai jis išleidžia savo pumpurus, jis atgyja. Ar ne taip? Taigi, bet kuris žino, mokytojas apie pranašystes, kad figmedis - visada buvo žydai. Mes tai žinome. Tai žydai. Dabar . . .

524 Ir pažvelkite į Joelį, kai jis perėmė tai, jis pasakė: „Kas liko nuo vikšrų suėdė amaras; kas liko nuo amaro suėdė skėrys; ir

tai ką suėdė skėrys. . . “ Jeigu jūs atkreipėte dėmesį, tai tas pats vabzdys skirtingose stadijose: lerva, vikšras, skėrys. Tai tas pats vabzdys, tik skirtingi jo gyvenimo etapai. Taigi žiūrėkite, tas pats vabzdys dar ten pradėjo būti tą žydų medį, nugrauzia jį, ir pradeda būti ir būti, ir būti, ir būti, ir būti, kol liko tik kelmas; bet tuomet jis pasakė: „Aš atstatysiu, – sako Viešpats, – visus metus, kuriuos suėdė vikšras. Ir Aš suteiksiu Savo tautai džiaugsmą“. Suprantate? Taigi, medis buvo suėstas. Pagonys buvo iškiepyti į jį, teisingai. Gerai, mes turime atnešti vaisių.

⁵²⁵ Taigi, kai ateina pabaigos laikas, kai mes einame prie pabaigos (jei aš teisingai tai suprantu), Evangelija yra: turėtų įvykti didis prabudimas.

⁵²⁶ Taigi, ar jūs žinote, kad Žydų vėliava yra seniausia vėliava pasaulyje? Ir ji pragulėjo jau du tūkstančius metų, daugiau nei tai, maždaug dvidešimt penkis šimtus metų. Žydų vėliava, ta šešiakampė Dovydo žvaigždė, niekada neplevė savo dvidešimt penkis šimtus metų; nuo tada kai buvo išstremti į–į Babiloną. Ir dabar, kadangi juos užvaldė Romos imperija (Mesijas atėjo ir jie atmetė Jį) ir jie buvo išsklaidyti keturiuose žemės vėjuose. Bet ar jūs žinote, kad 1946 metų gegužės šeštąją ta vėliava vėl suplevė savo virš Jeruzalės? Ar jūs žinote, 1946 metų gegužės septintąją, Viešpaties Angelas pasirodė man (sekančią dieną) štai čia, ir pasiuntė mane į visą pasaulį, kad atneščiau prabudimą? Kitos dienos rytą! Kai ta vėliava buvo iškelta Jeruzalėje, tą popietę leidžiantis saulei, Viešpaties Angelas tuo pačiu metu pasirodė čia, Jungtinėse Valstijose. „Kai jūs pamatysite figmedį ir visus likusius medžius išleidžiančius pumpurus!“

⁵²⁷ Kiek iš jūsų prisimena Žvaigždę, kabančią čia, prie Ohajo upės, prieš daugelį metų, kai Jis pasakė. . . Štai čia dar yra Jos paveikslas, kai Jis nužengė. Pasakė: „Tavo žinia išeis kaip antro Atėjimo šauklys, lygiai kaip Jonas išėjo kaip pirmojo Atėjimo šauklys“. Ir, pažvelkite, visame pasaulyje prasidėjo prabudimas. Dešimtys tūkstančių kartų tūkstančiai ir tūkstančiai, ir didelis prabudimas.

⁵²⁸ Visi besilaikantys įstatymo ir visi kiti visoje šalyje, ir didelės bažnyčios pasakė: „Bili Sunday dienos baigėsi“. Bet kai jie pamatė, kad bažnyčia pradėjo atgyti (paprasti žmonės), jiems teko gelbėti savo reputaciją. Čarlzas Fuller būtų užėmęs vietą, bet jis buvo per senas; todėl jie nuėjo su Bili Graham. Ir Dievas paėmė Bilį Graham, ar, Baptistų bažnyčia, ir jie visi susibūrė aplink jį. Ir Bilis Graham kaip pamokslininkas ir iki pusės nesiekia brolio Nevilo, kaip pamokslininkas, ne. . . ne, jokių būdu. Bet kas tai yra? Jiems teko tai padaryti, tai organizmas, ir visi susibūrė aplink, susirinkę aplink. Bilis sako tą patį. Suprantate, jiems teko tai padaryti. Ir tai turėjo būti padaryta, kad išpildytų Dievo Žodį. Jie neturėjo Dvasios, aplink kurią būtų galėję susiburti, todėl jiems teko paimti Žodį, kad galėtų susiburti; taip jie ir padarė. Ir Bilis yra Žodžio

pamokslininkas, ir labai geras, ir jie susibūrė; taigi, tai subūrė visus šaltus formalistus į jų sueigą. Ir antgamtinė Esysbė, su Dievišku išgydymu, ir su jėgomis ir darbais, ir taip toliau, per Dievo stebuklus, įveda tai. . . Bažnyčią, paimtą Nuotaką, kuri turi Aliejus Savo žibintuve, įveda Ją į prabudimą. Suprantate? Ir šalta formali bažnyčia turėjo savo prabudimą. Ir štai Izraelis atsigręžia į savo prabudimą.

⁵²⁹ Tiesiog dabar aš namuose turiu filmą „*Trys minutės Iki Vidurnakčio*“. Ir mes matome, kaip tie žydai atvyksta. Atvyksta; jūs matėte tai žurnale „*Žvilgsnis*“. Ir pakrauti laivai, plaukiantys iš Irano tiesiog ten; tie žydai niekada ir nežinojo, kad Jėzus buvo žemėje, ir jie pateko ten, kai buvo paimti į Babilono nelaisvę. Tai viskas, ką jie žinojo. Jie arė. . . jūs matėte tai žurnale „*Žvilgsnis*“ ar „*Gyvenimas*“ ir kituose, kur jie arė senais mediniais įrankiais. Ir kai jie pamatė tuos skrendančius lėktuvus, jie pagalvojo: „Tai ir yra“, - kadangi Dievas pasakė jiems: „Jie bus ten, ir bus sugrąžinti atgal į Jeruzalę ant erelių sparnų“. Teisingai. Ir štai jie. Ir žydai pasakė: „Štai tai“. Jie tiesiog įėjo, ir mes turime filmą, kur jie patys kalba, ir apklausė juos; atvyksta iš viso pasaulio. Kai kurie iš jų nešė savo senukus ant nugaros, ir aklius, ir luošus. Ir jie išsilaipina iš laivo, atvykdami iš įvairių pasaulio kampelių, atvyksta.

⁵³⁰ Ir jie pradeda rinkti akmenis į krepšius, nuo žemės; ir šiandien jie aptiko vandens šaltinius, kuri yra pati didžiausia žemės ūkio šalis pasaulyje. Negyvoji jūra turi savyje daugiau turtų, nei visas likęs pasaulis kartu sudėjus. Žydai sugrįžta; tai buvo paslėpta nuo pagonių, bet jie pražysta kaip rožė.

⁵³¹ Jie klausinėjo tų—tų žydų, jie pasakė: „Ar jūs grįžtate tam, kad mirtumėte tėvynėje“.

⁵³² Atsakė: „Mes grįžtame, kad pamatytume Mesiją. Kur Jis yra? Jis turėtų būti čia“.

⁵³³ Broli, kai jūs matote figmedį, išleidžiantį savo pumpurus, Jis pasakė: „Ši karta nepraeis, kol visa tai išsipildys“. Pažvelkite į prabudimą pas formalistus. Pažvelkite į Bažnyčios prabudimą. Pažvelkite į prabudimą, ateinantį pas žydus, jie laukia Mesijo atėjimo. Bažnyčia, Dvasios pripildyta Bažnyčia, Nuotaka su. . . mergelės su aliejumi savo žibintuose įeis į Vestuvių Vakarienę.

⁵³⁴ Žydai sakys: „Štai tai. Tai mūsų Dievas, kurio mes laukėme“. Štai kur jūsų šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai. . . kur tie Raselitai—Jehovos liudytojai sumaišė. Tai tie žydai, stovintys ten, kurie priims Jį. Jie pasakė: „Štai mūsų Dievas, kurio mes laukėme“. Jie pamatys Jį, paklaus: „Iš kur Tu juos gavai? Iš kur Tu turi tuos randus ant Savo rankų?“

⁵³⁵ Jis tarė: „Aš gavau juos Savo draugų namuose“. Teisingai, „Mano draugų namai“.

⁵³⁶ Ką Jis padarys? Pagonių Bažnyčia bus paimta į Šlovę, ir Nuotaka susituoks su Kristumi.

537 Kaip Juozapas prisistatė savo žmonėms? Jis paleido iš savo akivaizdos kiekvieną pagonį. Jis tikrai padarė. Kas nutiks moters sėklos likučiu? Drakonas išlies iš savo nasrų vandenį, kad pradėtų karą; Jėzus pasakė: „jie bus išmesti laukan į tamsą, kur bus verksmas ir dejonės ir dantų griežimas“, pagonių bažnyčiai ateis didžiųjų persekiojimų ir sunkių išbandymų laikas.

538 Kas tuomet vyks? Kai prasidės kentėjimai, kai Dievas viską atskirs nuo tų žydų ten, Jėzus sugrįš, kaip tai padarė Juozapas. Kai jie išgirdo Juozapą, kai jis paleido visą savo sargybą ir visa kita, ir jis pamatė mažąjį Benjamina ir kitus, stovinčius ten, ir jie atgailavo už tai, kad nužudė Juozapą. Jie manė, kad jie nužudė Juozapą, ir štai jis stovėjo prieš juos. Jis pasakė: „Aš esu Juozapas. Aš jūsų brolis“.

539 Tuomet jie tikrai drebėjo: „Jis yra Juozapas. Dabar mes atpažįstame jį“.

540 Kai Jis pasakys: „Aš esu Jėzus. Aš esu Mesijas“.

541 Jie sakys: „O, tai bent, kas mums dabar bus!“

542 Visa tai buvo padaryta Dievo šlovei. Tai nebuvo Jo... Na, jie galėjo girdėti jį verkiantį faraono rūmuose, Juozapas verkė dėl jų.

543 Palaukite, kol Jėzus pamatys tuos žydus, kuriuos Jis turėjo apakinti, kad mes pagonys, turėtume galimybę įeiti, tai bus valanda, sakau jums. Jis paims tuos žydus, niekada nesijaudinkite, tie žydai bus išgelbėti. Taip, pone, turi būti. Ir tai mano supratimas apie tai, daugiau niekur Rašte aš to nematau. Jūs vėl turite laikyti tuos tris kartu.

544 Jūs turite išlaikyti miegančią mergelę, bažnyčią tiesiog normalią, konfesinę, suprantate. Jūs turite pasiekti, kad bažnyčia... Tai, pirmiausia žydai, pirmiausia žydas, kuris yra tiesiog apakintas asmuo, laukiantis nuošalyje. Jūs turite pereiti į kitą pakopą, kas yra mieganti mergelė, kuri delsė ir tiesiog išėjo ir nuėjo į bažnyčią, ir prisijungė prie bažnyčios, ir gana neblogas žmogus. Tada jūs turite gauti Bažnyčią, dvasinę, Paėmimą, Nuotaką, štai ji stovi. Tie trys žmonės, jūs negalite... jie nėra susimaišę, nė trupučio. Jie visi yra skirtingi. Ne Jehovos liudytojai, sakantys: „šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai yra Nuotaka“; tai klaidinga. Tai žydai, suprantate. Čia yra Nuotaka, žydai ir mieganti mergelė. Ir jūs paimate juos visus, ir sakote: „Na, jie visi trys skirtingose vietose“. Jie visi - trys skirtingos žmonių klasės. Žinoma, jie negali.

545 Tuomet, kai Jėzus sugrįžta į žemę... Žydai, kas jie yra? Šventyklos eunuchai. Ir kai Jėzus sugrįžta, Jis ateina su Nuotaka. Jėzus ateina tris kartus: Pirmą kartą Jis ateina *atpirkti* Savo Bažnyčios, Antrą kartą Jis ateina *priimti* Savo Bažnyčios, Trečią kartą Jis ateina *su* Savo Bažnyčia. Suprantate? Būtent. Taigi, visa tai yra vienas didis tobulus atėjimas, visa tai vienas didis tobulus Dievas; visa tai vienas didis tobulus Kristus; viena

didinga tobula Bažnyčia, vienas didis tobulas atpirkimas, . . . viskas; tai ateina trejybė, bet visa tai - Viename. Suprantate? Tai ne trys žmonės, ne trys *šitie*; tai tiesiog vienas Asmuo, viena Bažnyčia, vienas Kūnas, vienas Kristus, vienas Viešpats „visuose jumyse, ir per jus visus“, ir taip toliau panašiai. Viskas viena!

⁵⁴⁶ Telaimina jus Viešpats. Aš užlaikiau jus gana ilgai.

⁵⁴⁷ Viešpačiui leidus, taigi, jeigu aš galėsiu vėl atvykti keletui vakarų ar sekmadienio vakarą, ar kažką panašaus, jeigu čia esantis pastorius neturės kažko savo širdyje, aš pasistengsiu atsakyti čia į šiuos klausimus. O, čia keletas tiesiog nuostabių. Kiek iš jūsų norėtų išgirsti juos? O, man tiesiog jie patinka. Leiskite man vėl juos peržiūrėti, labai greitai, prieš mums perduodant tarnavimą pastoriumi.

⁵⁴⁸ Tiesiog paklauskite šito:

Kur akmenys simb-...? Ką simbolizuoja tie akmenys Apreiškimo 21? Tai geras.

Paaiškindite keturis žvėris iš Apreiškimo 5. Dar vienas geras.

Kas yra dvidešimt keturi vyresnieji? Dar vienas geras, suprantate.

Ką reiškė skaisčiai raudonas siūlas iš Pradžios 38? Jūs prisimenate, jis nuėjo ir pasiėmė savo marčią ir buvo su ja, kaip su paleistuve; ir nustatė kainą ir įėjo; ir tuomet, ir tuomet, kai gimė vaikas, jos užrišo raudoną siūlą ant jo rankutės (jis išstūmė ir paskui grįžo vidun), kitas išėjo prieš jį. O, tai geras; tai tikrai geras.

Kokios dovanos bus siunčiamos mirus dviem liudytojams, Apreiškimas 11? Tai, kai Mozė ir Elijas sugrįš prabudimui pas tuos šimtą keturiasdešimt keturis tūkstančius. **Kas yra dovanos?** Stebėkite, kokios jos yra, tai puikus.

Kur bus šventieji po vieno tūkstančio metų. . . (tai geras, vaikine. Ar. . .). . .**karaliavimo? Kokius jie turės kūnus?**

Kaip mes teisime angelus?

Kokie bus plaukai angelų Pirmame Korintiečiams? Pirmas Laiškas Korintiečiams. Kai kurie geri, tikrai geri.

⁵⁴⁹ Telaimina jus Viešpats. Aš tikiuosi, kad Viešpats leis mums susitikti ir aptarti šiuos dalykus, visa tai Jo šlovei. Mes galime nesutikti dėl jų idėjų; bet pasakysiu vieną dalyką, jeigu jūs patiriate tiek džiaugsmo, klausydami juos, kiek aš gaunu, kalbėdamas apie tai, mes nuostabiai praleidžiame laiką. Amen. Amen.

⁵⁵⁰ Gerai, tebūna dabar Viešpats geras jums. Nepamirškite tarnavimų. Brolio Nevilo transliacija, taigi, tai per VLRP, šeštadienį ryte devintą valandą; Nevilio kvartetą, ir esu tikras, kad jie bus jums naudingi, įsijunkite ir paklauskite jų. Ir

jei galėsiu, jei aš sugrįšiu laiku ar žinosiu, kad sugrįšiu, aš paskambinsiu žmonai; jei Viešpats leis man nuvykti ir aplankyti brangų senąjį brolių Bosvortą. Aš...Jūs visi...ir aš grįšiu sekmadienio vakarą.

⁵⁵¹ Tebūna dabar Viešpats geras jums. Ir brolis, pastorius, ateis čia minutėlei; ir te jis perima tarnavimą. Ir:

Nepamiršk šeimos maldos,
Jėzus ten nori susitikti su tavimi;
Jis pasirūpins visais tavo rūpesčiais,
O, nepamiršk šeimos maldos.

⁵⁵² Ar jums tai patinka? Kiek iš jūsų meldžiasi savo namuose? Pažiūrėkime, visi...visi...Tai puiku, pasilikite arti Dievo. Būkite geri, vaikeliai, Dievas jus palaimins.

Gerai, broli Nevilai.

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI HEBRAJAMS II DALIS LIT57-1002
(Questions and Answers on Hebrews Part II)

SERIJOS - BAŽNYČIOS DOKTRINA, VADOVAVIMAS IR TVARKYMAS

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas originaliai buvo pateiktas anglų kalba trečiadienio vakarą, 1957 m. spalio 2 d., Branhamo bažnyčioje, Džefersonvilyje, Indiana, JAV, paimtas iš magnetinės garsajuostės ir išspausdintas pilnumoje, anglų kalba. Šis lietuviškas vertimas buvo išspausdintas ir išplatintas „Voice Of God“ įrašų.

LITHUANIAN

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Įrašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org